

הַלְכוֹת עֲבוֹדַת פּוֹכְבִים

וְהַקּוֹט עוֹבְדֵי הַ

19 בְּקִלְקֵן תִּמְשִׁים וְאַחַת מַצּוֹת: שְׁמֵי מַצּוֹת עָשָׂה

וְאַרְבָּעִים נִחְשַׁע מַצּוֹת לֹא-תִעָשֶׂה וְהוּא יִפְרָשׁ:

- (א) שלא ללמנוח אתר-עבדים: (ב) שלא לומר אתר היהודי העלכ
- ויראה להענינם: (ג) שלא ולנהר: (ד) שלא לעבד אותה כן רדף
- עבדו לה: (ה) שלא ישתנה ליה: (ו) שלא לשנות פסל לעצמו
- (ז) שלא לשנות פסל אפילו לאתרים: (ח) שלא לשנות צלילים
- אפילו לנה: (ט) שלא להדיס אתתרים אתרקה: (י) לשרף-יעיר
- הנהלת: (יא) שלא ללכנוחה: (יב) שלא להנוח מקבל-מלונה:
- (יג) שלא להסיר יחד לעבדה: (יד) שלא לאהב העליות: (טו) שלא
- לעזב ושינאחו: (טז) שלא להציל: (יז) שלא ללמד עליו וכות:
- (יח) שלא יקלע מלמד עליו חוכה: (יט) שלא להתנבא כשקמה:
- (כ) שלא לשמש מנהמתנבא כשקמה: (כא) שלא להתנבא כשקר
- נאפלו בשם ה: (כב) שלא לנהר מנהרית נביא שקר: (כג) שלא
- לעבד בשם עבדים: (כד) שלא לשנות אוב: (כה) שלא לשנות
- ידעוני: (כו) שלא להעביר למלה: (כז) שלא להקים מצבה:
- (כח) שלא להשתחוות על אבן משבית: (כט) שלא למעל אשרהו
- (ל) לאתר עבדים וקלה גשור בשביליה: (לא) שלא להנות בעבדים
- ובקלה שמשיה: (לב) שלא להנות בעצמו יעבד: (לג) שלא לקחת
- ברית לעבדים: (לד) שלא לחן עליהם: (לה) שלא ישבו בארצנו:
- (לו) שלא להתפנות במנהגותם ויבטלשום: (לז) שלא להחש:
- (לח) שלא לקלם: (לט) שלא לעונן: (מ) שלא להבר חכר:
- (מא) שלא לדרש אלהתמים: (מב) שלא לשאל באוב: (מג) שלא
- לשאל בידעוני: (מד) שלא לשפן: (מה) שלא להקף סאת ראשו
- (מו) שלא להשחית סאת יקן: (מז) שלא יעדה איש ערי אשהו
- (מח) שלא שפדה אשה ערי איש: (מט) שלא לקחב קקקע:
- (נ) שלא להתגורר: (נא) שלא לשנות קרחה על-סתר:

וכאור פל-המצוות האלו בקרקים אלו:

פרק ראשון

א בימי אנוש⁵⁹ עשו בני-האדם⁶⁰ טעות גדולה⁶¹ ונבצרה⁶² עצת
 חכמי⁶³ אותו הדור: וְאָנוּשׁ עָצְמוּ⁶⁴ מִן-הַטּוֹעִים⁶⁵ הַהֵן. וְזוֹ
 הַיְתָה טעותם, אמרו: האיל והאלהים כרא כוכבים אלו ונגזרים⁶⁶
 להנהיג את-העולם, ונתנם במרום וחסלק⁶⁷ להם כבוד, והם שמשים⁶⁸
 הקשמישים⁶⁹ לפניו – ראויים להם לשבחהם ולקפאם וחסלק⁷⁰ להם כבוד.
 וזהו רצון האלה ברוד⁷¹ הוא, לגדל⁷² וקכבד מי⁷³ שגדלו⁷⁴ וכבדו,
 כמו שהמלה רוצה לכבד⁷⁵ ועבדו העומדים לפניו – וזהו כבודו

של מלה. כינו ששלה דבר זה על-דקם, התחילו לבנות זכוכבים
 הילכות ולקמריב להם קרננות, וקשבהם וקפאם בדקרים
 וקהשפתחות קמוקם – כדלה קהשיג רצון הבורא בדעתם הרעה.
 וזה היה עמר עבודת-כוכבים, וכך היו אומרים עובדיה הירדעים
 עקרה, לא ששהם אומרים, שאין שם אלוה אלא כוכב זה. הוא
 שירמיהו אומר: מי לא יראה, מלה הגוים, כלה קאמה: כלה-כד-
 סכמלה הגוים ובקלה מקכותם מאין קמוקה, ובאחתי יבקערו ויקסלו:
 מוסר¹⁸ הגלים¹⁹ עין²⁰ הוא (ירמיהו, ו-ח) קלומר: הפל יודעים
 שאחתי הוא קבדה, אכל טעותם וקסילותם – שמומים שזה ההכל
 רצונה הוא.

ב ואחר שארכו הנמים – עמדו בני-האדם נביאי שקר ואמרו,
 שהאל צנה ואמר להם: עבדו כוכב פלוגי, או כל-הכוכבים
 והקריבו לו ונסכו לו כך וקדו וכו' וכו' היכל ועשו צורתו, כדי
 להשתחוות לו כל-העם: הנששים והקטנים ושאר עממ הארץ!
 ומודיע להם צורה שקדה מלבו ואומר: זו היא צורת הכוכב
 הפלוגי שהודיעהו נבואתו. והתחילו על-דרך זו לעשות צורות
 פהיקלות ותחת האילנות ובראשי ההרים ועל-הגבעות: ומתקלצים
 ומשפתחים להם ואומרים קל-העם: שזו הצורה מטיבה ומרעה,
 וראוי לעבדה וקיראה משנה. ובהגיהם אומרים להם: שבעבדך
 זו תברך וסעזחיהו: ועשו כך וכך ואל תעשו כך וכך. והתחילו
 כולבים אתרים לעמד ולומר – שהכוכב עצמו, או הגזל, או
 המלאך דבר עמהם ואמר להם: עבדוני בכך וקדו והודיע להם
 דרך עבודתו: ועשו כך ואל-תעשו כך. וקלט דבר זה בכד-
 העולם – לעבד את-הצורות בעבודות משנות זו מזו וקהקריב
 להם וקהשפתחות. וכינון שארכו הנמים נשפתח השם הנכבד
 והנורא מפי כל-הימים ומדעתם, ולא הכירוהו. ונמצאו כל-עם-
 הארץ: הנששים והקטנים אינם יודעים אלא הצורה של עין ושל
 אהו, וההיכל של אבנים שנתחנכו מקטנותם להשתחוות לה
 ולעבדה ולהשבע בשמה. והתקמים שהיו בהם, כגון: כהגיהם
 וכיצא בהם קמים שאין שם אלוה אלא הכוכבים והנגזרים
 שגששו הצורות האלו בגלים וקדמותם. אכל צור העולמים –
 לא היה שום אדם שהיה מכירו, ולא יודעו אלא תהלים
 בעולם, כגון: תנוף ומחושנת, נח, שם ועבר. ועל-דרך זה
 היה העולם הולך ומתגדל עד שגדל צמודו של עולם – והוא
 אכרם אבינו.

- 1 from when 2 went up
- 3 they began to build 4 Temples
- 5 offer to them offerings
- 6 before them to facilitate
- 7 the will of the Creator
- 8 through their bad understanding
- 9 the essence of
- 10 worshippers that understood
- 11 they wouldn't say (claim)
- 12 who will not fear You
- 13 because to you it is fitting
- 14 since among all the wise goyim
- 15 and in all their kingdoms
- 16 (they realize) there is none like You
- 17 they are uniformly foolish & stupid
- 18 punished for emptiness, mere wood
- 19 that is to say 20 you alone are G-d
- 21 their mistake and foolishness is
- 22 (was) that they imagined
- 23 that this emptiness is Your will
- 24 after an extended (period of) days
- 25 false prophets arose among people
- 26 that G-d commanded
- 27 serve/worship this particular star
- 28 offer libations to it 29 all the nation
- 30 women 31 kids
- 32 & the rest of the common people
- 33 he would inform them of a form
- 34 he had made up from his heart
- 35 the image (associated with)
- 36 he was informed of in his prophesy
- 37 (people) began in this way
- 38 under trees
- 39 on top of mountains & hills
- 40 (people) would gather & prostrate
- 41 (false prophets) would say
- 42 will help or hurt you 43 it is fitting
- 44 you will multiply & prosper
- 45 this & that 46 deceivers 47 Angel
- 48 spread 49 strange/different
- 50 was forgotten
- 51 the honorable and awesome Name
- 52 from mouth & thought of all existence
- 53 they no longer recognized Him
- 54 so it was found (that) 55 stone
- 56 that they were educated from youth
- 57 for example, priests & similar ones
- 58 for their sake & in their image
- 59 the Eternal Rock 60 any
- 61 individuals 62 went and continued
- 63 until 64 was born
- 65 the pillar of the world

- 1 Laws of worship of the stars
- 2 statutes (dealing) w/their worshippers
- 3 there are included here
- 4 these are their specifics
- 5 not to turn after idolatry
- 6 thoughts of heart & seeing of eyes
- 7 not to blaspheme
- 8 in the way of it's worship
- 9 to bow/prostrate to it
- 10 an idol for oneself
- 11 images 12 for decoration
- 13 cause others to stray
- 14 burn a city that strayed
- 15 not to rebuild it
- 16 benefit from any of its property
- 17 missionize an individual
- 18 a missionary
- 19 abandon hatred of him
- 20 rescue him
- 21 teach merits about him
- 22 withhold 23 negative info.
- 24 prophesize in the name (of idols)
- 25 fear killing a false prophet 26 swear
- 27 to do (worship of) "Ov" 28 "Yidoni"
- 29 to "pass over" to Molech
- 30 not to erect a pillar
- 31 prostrate on hewn stones
- 32 plant an asherah
- 33 destroy 34 all made for it
- 35 benefit 36 all that serve it
- 37 from ornaments served
- 38 "cut" (make) a covenant
- 39 show favor to them
- 40 let them settle in our land
- 41 copy their customs or dress
- 42 act as a soothsayer
- 43 practice black magic
- 44 practice divination 45 cast spells
- 46 seek info. from the dead
- 47 consult "Ov" 48 "Yidoni"
- 49 practice sorcery
- 50 round the corners of the head
- 51 destroy the corners of the beard
- 52 adorn 53 the adornments of a
- 54 write (inscribe) an engraving
- 55 cut/gash one's skin
- 56 make a baldness for the dead
- 57 the explanation of
- 58 are in these chapters
- 59 in the days of Enosh
- 60 mankind erred
- 61 became foolish 62 the counsel of
- 63 the wise of that generation
- 64 himself was among those that erred
- 65 since 66 created stars & spheres
- 67 to guide 68 placed them on high
- 69 and apportioned honor to them
- 70 servants that serve before Him
- 71 they are fit to be praised & glorified
- 72 the will of G-d, blessed is He
- 73 {that people should} magnify & honor
- 74 whoever (G-d) magnified & honored
- 75 just like 76 his servants to be honored
- 77 that stand before him

ומארכת ה' אותנו ומשמרו את השבועה לאברהם אבינו, עשהי
משה רבנו, רבן של כל הנביאים, ושקחו. כינון שנהגבא משה רבנו
ובחר ה' בישראל לנבזה - הכתלים במצות והודיעם דרך עבודתו,
ומה יהנה משפט עובדי-כוכבים וכל הטועים אחריה.

פרק שני

א עקר הצויי בעבודה-גרה - שלא לעבד אהד מכל-הגבראים:
לא מלאך, ולא נגזל, ולא כוכב, ולא אהד מארבעה היסודות,⁹
ולא אהד מכל-הנבראים מהם. ואף-על-פי שהעובד יודע שה'
הוא האלהים, והוא עובד הנברא הזה על-דרך שעבד אנוש ואנשי
דורו הקדמה - הרי זה עובד-כוכבים. וסגנון זה הוא שההירה תורה
צדיו ואמרה: ופן-תשא יציגה השמימה וראית את-השמש ואת-
הירח ואת-הכוכבים... אשר חלק יי אלהיה אתם לכל העמים
(דברים ד, יט). כלומר, שמא השוטם ציון-לפה ותראה שאני הם
המנהיגים את-העולם, והם שחלק ה' אותם לכל-העולם להיות
חיים והרים וראיתם נפילים כמנהגו של עולם, ותאמר שאני
להשפחות להם ולעבדם - יבענון הנה צנה ואמר: השמרו לכם
פן-תפחה בלבכם (דברים יא, טז). כלומר, שלא תפשו בהרהור הלב
לעבד אלו, להיות סרסורי ביניכם וביני הבורא.

ב ספרים רבים חקרו עובדי-כוכבים בעבודתה: היאף עקר
עבודתה ומה מצטייה ומשפטיה. צנונו הקדוש-ברוך-הוא
שלא לקרות באותם הספרים קדד ולא נהרסה בזה ולא דבר
מדבריה; ואפילו הקטפול בדמות הצורה - אסור, שגאמר: אל-
תפנו אל-האלילים (ויקרא יט, ד). ובענון הנה גאמר: ופן-תדרש
לאלהיהם לאמר: איכה יעבדו? (דברים יב, ט) - שלא תשא על-
דרך עבודתה היאף היא, אף-על-פי שאין אתה עובדה; שדבר
זה גורם להפנות אחריה ולעשות כמו שהם עושים, שגאמר:
ואעשה כן-גם-אני (שם).

ג וכל-הלאו האלו בענון אהד הם, והוא: שלא יפנה אחר
עבודת-כוכבים; וכל הנפנה אחריה דררף שהוא עושה בו
מצשה' - הרי זה לוקה. ולא עבודת-כוכבים בקד הוא שאסור
להפנות אחריה במחשבה, אלא כל-מחשבה שגורמת לו לקדם
לעקר עקר מצערי התורה - מזקרים אנו שלא להעלותה על-
רבנו, ולא נסים וצמנו" קדך ונחשב ונמשך אחר הרהורי הלב.
מפני שדעתו של אדם קצרה, ולא כל-הדעות יכולות להשיג האמת
על-בריה; ואם ישך כל-אדם אחר מחשבות לבו - נמצא מתריב
את-העולם קפי לקר דעתו. כיצד י- מפעלים יתור אחר עבודת-

ג כינון שגמלי אינו זה התחיל לשוטט בדעתו - והוא קטן -
והתחיל לחשב ביום ולבילה וקנה סתם: היאף אפסך שיהיה
הגלגל הזה נהג סמיד ולא יהיה לו מנהיג? ומי סבל אותו? -
לפי שאי-אפשר שישכב את-עצמו ולא קנה לו קממד ולא מודיע
דבר, אלא משקע' באור-כשדים בין עובדי עבודה-גרה השפטים;
ואני ואמו וכל-העם עובדי עבודה-גרה והוא עובד עמהם. ולבו
משוטט ומכיון - עד שהשיג דרך האמת והבין כל הסדק מתבונתו
הגלגלה, וידע שיש שם אלוה אהד והוא מנהיג הגלגל, והוא
קרא הכל, ואין בל-הנמצא אלוה חוץ ממנו. וידע שקל-העולם
טועים, ודבר שגבם להם קטעות זו, שעובדים את-הכוכבים
ואת-הצורות עד שאבד האמת מועתם. וכן-ארכעים שנה הכיר
אברהם את-בוראו. כינון שהכיר וידע התחיל קשיב תשובותי על-
בני אור-כשדים וצערה דין עמהם ולומר: שאין זו דרך האמת
שאתם הולכים בה; ושבר העולם את-העולם וזה הודיע קעם שאין
ראוי לעבד אלא לאלוה העולם - ולו ראוי להשתחוות והתקריב
ולגסוף, קני שניירוהו כל-הברואים הנאים. וראוי לקבד ושכר
כל-הצורות כדי שלא יטעו קהן כל-העם, כמו אלו שהם מבינים
שאין שם אלוה אלא אלו. כינון שגבר עליהם ברצונותיהו, בקש
הקדך קהגו - ונעשה לו נט ונצא קטרנו. והתחיל לעמד ולקרא
בקהל גדול קל-העולם וקהודיעם שיש שם אלוה אהד קל-
העולם - ולו ראוי לעבד. וקנה קנה וקורא וקסבל העם מעיר
קעיר וממלקה קממקנה עד שהגיע קארץ קענו - והוא קורא,
שגאמר: ויקרא שם קשם ה' אל עולם (בראשית כא, ג). וכינון
שהיו העם מתקבצים אליו ושאילים לו על-דבריו, קנה מודיע
קל-אהד ואהד קפי דעתו על שימורה דררף האמת - עד
שנהקבצו אליו אלפים ורבות, והם אנשי בית אברהם. ושחל
בלבם העקר הגדול הנהי וקהל בו ספרים והודיעו קצחק קנו.
ונשב יחקק קממד ומחורו, ויחקק הודיע קיעקב ומנהו קממד,
ונשב קממד ומחורו קל-הנלוים אליו. ויעקב אבינו קמד קניו
קלם והקדד לוי ומנהו ראש והושיבו בייסבה קממד דררף השם
ולשמר מצות אברהם; וצנה את-קניו שלא יפסקו מבני לוי ממנה
אחר ממנה - כדי שלא ישכחם קלמוד. וקנה קדבר הולך ומתגבר
בבני-יעקב ובנלוים עליהם, ונעשת בעולם אמה שהיא יודעת
את-ה'. עד שארכו הנמים קישראל במצבים וקורו קלמד מצשיהם
ולעבד כוכבים כמותם - חולק משבט לוי קעממד במצות אבות,
ומעולם לא עבד שבט לוי עבודה-גרה. וכמעט קט הנה והעקר
שחל אברהם נעקר וקורו בני-יעקב קטעות העמים והעולם.

- 1 and to guard the oath (He made)
- 2 the master 3 sent him 4 prophesized
- 5 chose 6 as his inheritance
- 7 (He) crowned them 8 judgement for
- 9 creations 10 fundamental elements
- 11 of his generation initially 12 warned
- 13 lest you lift your eyes
- 14 perhaps you will inquire
- 15 with the "eye of your heart"
- 16 to be alive 17 to exist
- 18 to become lost (cease existing)
- 19 (therefore) you (might) say
- 20 guard yourself 21 be enticed
- 22 to make them an intermediary
- 23 read 24 at all 25 to gaze
- 26 and in this matter
- 27 seek (to understand) 28 how
- 29 cause 30 will do the same also me
- 31 prohibitions 32 physical action
- 33 lashed 34 with our minds/thought
- 35 divert our minds to this
- 36 be drawn after 37 is limited
- 38 are able to attain 39 in it's clarity
- 40 destroy 41 how (what is an example)
- 42 sometimes

- 1 he was weaned 2 this mighty man
- 3 to explore with his mind
- 4 (although) he was a child
- 5 to think by day and by night
- 6 perplexed 7 how is it possible
- 8 globe 9 acting (revolving)
- 10 constantly 11 guider
- 12 is spinning it 13 since
- 14 (he was) mired/stuck 15 fools
- 16 he attained 17 righteous path
- 18 whis comprehension 19 correct
- 20 created everything
- 21 amongst all that exists
- 22 besides Him 23 were wrong
- 24 the thing that caused them
- 25 was lost 26 (when) 40 years old
- 27 give responses to 28 to debate
- 29 (he) broke their idols
- 30 give libations 31 in order that
- 32 creatures (people) yet to come
- 33 it is fitting to destroy & break
- 34 he overpowered them w/proofs
- 35 sought 36 to kill him 37 a miracle
- 38 he went out to Charan
- 39 to call (out) with a great voice
- 40 gathered the nation from city to city
- 41 from kingdom to kingdom
- 42 the Eternal G-d 43 asked Him
- 44 according to his understanding
- 45 until he returned him
- 46 thousands and ten-thousands
- 47 they were the men of 48 he planted
- 49 assembled books 50 caused a return
- 51 appointed him
- 52 that accompanied him 53 separated
- 54 as the leader
- 55 he established him (as head of the)
- 56 (Yaakov) commanded 57 separate
- 58 (his) appointment 59 continued
- 60 gathered strength 61 a nation
- 62 except from the tribe of
- 63 (remained) standing
- 64 within a short time
- 65 would have been uprooted
- 66 and their crookedness

כוכבים', ופצמים יחשב ב'חוד" הבורא: שָׁמַא הוּא, שָׁמַא אֵינוּ ;
 מה-לְמַעַלָה, ומה-לְמַטָּה "י מה-לְפָנַי", ומה-לְאַחֲרַי " ופצמים
 בְּנִבְוָאָה: שָׁמַא הִיא אָמַת ", שָׁמַא הִיא אֵינָה "ו פצמים בתורה: שָׁמַא
 הִיא מִן-הַשָּׁמַיִם, שָׁמַא אֵינָה. וְאֵינֶנּוּ יוֹדֵעַ הַמַּדּוֹת "י שְׂדוּן עֵקֶן עַד
 שְׂבִיעַ הַקָּמַת עַל-בְּרָיָה – וְנִמְצָא יוֹצֵא לִי מִיָּדָי "ו עַל-עֵזְרוֹן "ו
 הַזְהִירָה הַתּוֹרָה וְנִאֲמַר בָּהּ: וְלֹא-תַחַרְוּ אַחֲרַי כְּבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינַיְכֶם
 אַשְׁרֵי-אֲשֶׁם לְאִנִּים אַחֲרַיִהֶם (במדבר טו, טז). קְלוּמַר, לֹא אֶשְׁשֶׁף קֶלֶף-
 אָחָד מִכֶּם אַחַר דַּעְתּוֹ הַקְּצֵרָה וְיִבְשֶׁה שְׂמַחְשִׁבְתוּ מִשְׁלֵת הַקָּמַת.
 כִּךְ אָמַר וְתַקְמִים "ו: אַחֲרַי כְּבַבְכֶם" – זו מִיָּנֹחַ, וְאַחֲרַי עֵינַיְכֶם –
 זו וְנִזְוֹת. וְלֹא זוּ, אֶף-עַל-פִּי שֶׁהוּא גֹרֵם לְאֲדָם לְקַרְדּוֹ מִן-הַעוֹלָם
 הַזֶּה – אֵין בּוֹ מִלְּקוֹת "ו.
 ד מַצְנֵת עֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים כְּגִדְד הַמַּצּוֹת קֶלֶן הִיא, שְׁנֹאֲמַר: וְכִי
 תִשְׁבְּרוּ וְלֹא תַעֲשׂוּ אֵת קֶלֶף-הַמַּצּוֹת וְגו' (במדבר טו, כב). וְהַפִּי
 הַשְׂמֵעָה לְמִדּוּי, שֶׁבְּעֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים הַכְּתוּב: מְדַבֵּר. הֵא לְמַדּוּף:
 שְׁקֶל-הַמּוֹדָה בְּעֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים – כּוֹפֵר בְּקֶלֶף-הַתּוֹרָה בְּלֶה וּבְקֶלֶף-
 הַנְּבִיאִים וּבְכֹל מַה-שֶׁנִּצְטַו הַנְּבִיאִים מֵאֲדָם וְעַד סוּף הַעוֹלָם,
 שְׁנֹאֲמַר: מִן-הַיּוֹם אֲשֶׁר צִוָּה "ו וְהִקְאָה לְדַלְתֵיכֶם (במדבר טו, כג).
 וְקֶלֶף-הַכּוֹפֵר בְּעֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים – מוֹדָה בְּקֶלֶף-הַתּוֹרָה בְּלֶה וּבְקֶלֶף-
 הַנְּבִיאִים, וּבְכֹל מַה-שֶׁנִּצְטַו הַנְּבִיאִים מֵאֲדָם וְעַד סוּף הַעוֹלָם,
 וְהוּא עֶקֶר קֶלֶף-הַמַּצּוֹת קֶלֶן.
 ה יִשְׂרָאֵל שֶׁעָבַד עֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים – הָרִי הוּא קְעוּבַד-כּוֹכָבִים
 לְקֶלֶף-דְּבָרָיו, וְאֵינֶנּוּ קִישְׂרָאֵל שֶׁעוֹבֵר עַבְרָה שְׂיֵשׁ בָּהּ סְקִינָה.
 מוּמַר לְעֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים – הָרִי הוּא מוּמַר לְקֶלֶף-הַתּוֹרָה בְּלֶה. וְכֵן
 הַמִּינִים " מִיִּשְׂרָאֵל, אֵינֶם קִישְׂרָאֵל לְדַבֵּר מִן-הַדְּבָרִים; וְאֵין מִלְּקָרִים
 אוֹתָם בְּהַשְׁבָּחָה לְעוֹלָם, שְׁנֹאֲמַר: קֶלֶף-בְּאֵיָה לֹא יִשְׁבוּן וְלֹא יִשְׁיֻגוּ
 אַרְחוֹת חַיִּים (משלי ב, יט). וְהַמִּינִים – הֵם הַתָּרִים אַחַר מַחְשַׁבוֹת
 לְבָם בְּטִלְלוֹת בְּדְבָרִים שְׂאֻמְרֵנוּ, עַד שֶׁנִּמְצָאוּ עוֹבְרִים עַל-גּוֹפִי
 תּוֹרָה לְהַקְעִים בְּשֵׁאֵט בְּגִפְשִׁי בִיד רָמָה, וְאוּמַרְמֵן שְׂאֵין בְּזוּה
 עוֹן, וְאֵסוּר לְטַפֵּר עִמָּהֶם וְהַשִּׁיב עֲלֵיהֶם לְשׁוֹבָה לְקֶלֶף, שְׁנֹאֲמַר:
 וְאַל-תִּקְרַב אֶל-פֶּתַח בֵּיתָהּ (משלי ה, ח). וּמִתְשַׁבְּחָה " שֶׁל אֶפִּיקוּרוֹס –
 לְעֲבוֹדַת-זָרוֹת.

1 with the oneness of 2 is above
 3 is below 4 (was) before (time)
 5 (will be) after (time)
 6 (since) he (may) not know
 7 the principles of logic
 8 by which he'll intellectualize w/them
 9 to the extent necessary
 10 he (may) go out 11 to the hand of
 12 heresy 13 on this matter
 14 and don't stray after
 15 by which you go astray
 16 (by following) after them
 17 don't be drawn 18 any one of you
 19 limited 20 imagine that his mind
 21 has comprehended
 22 sexual immorality
 23 to be prevented
 24 corresponds to (is equivalent to)
 25 lest you are negligent
 26 from mouth of hearing (Oral Law)
 27 the verse is speaking
 28 that acknowledge/admit to
 29 denies
 30 what was commanded by
 31 the end
 32 afterwards for (all) your generations
 33 a Jew 34 like a non-Jew
 35 apostate (comp. disregards act of)
 36 non-believer (w/G-d)
 37 accept them
 38 that go to her 39 won't return (ever)
 40 nor will they regain 41 paths of life
 42 are those that stray
 43 w/foolishness
 44 against the body of
 45 to cause anger (rebelliously)
 46 w/derision/scorn 47 arrogantly
 48 transgression 49 speak
 50 return to them a response 51 at all
 52 don't come close
 53 to the opening
 54 disgraces 55 blasphemes
 56 whether 57 native born (Jew)
 58 (we) hang 59 are stoned (first)
 60 I have included

ז וְאֵלֵינוּ הֵם דִּינֵי הַמַּגִּדָּף: אֵין הַמַּגִּדָּף תֵּיב סְקִינָה עַד שְׂיִפְרָשׁ אַחַר-
 הַשֵּׁם הַמְּקִיחַ שֶׁל אַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁהוּא: אֲלֵף ה' דָּל"ת נו"ן יו"ד",
 וּבְרָךְ " אוֹתוֹ בְּשֵׁם מִן-הַשָּׁמַיִם שְׂאֵינֶם נִמְקָלִים, שְׁנֹאֲמַר: וְנִקְנַב
 שֵׁם-יְיָ (ויקרא כד, טז). עַל-הַשֵּׁם הַמְּקִיחַ תֵּיב סְקִינָה, וְעַל-שְׂאֵר
 הַכְּנֻזִיִּים – בְּאֻזְרָה "ו. וְיִשְׁמִי שְׂמִפְרָשׁ, שְׂאֵינֶנּוּ תֵּיב אֶלָּא עַל-שֵׁם
 יו"ד ה"א נא"ו ה"א' וְנֵאֲמַר – שְׂעַל-שְׂנִיָּהֶם" הוּא נִקְסָל.
 ח אוֹתָרָה שֶׁל הַמַּגִּדָּף מִצְוֵנוּ – שְׁנֹאֲמַר: אֲלֵהֶם " לֹא תִקְרַע (שמות
 כב, כז). בְּקֶדֶיִם יוֹם בּוֹדְלִים אֶת-הַעַדִּים בְּכְנֻזִיִּים: יָקָה
 יוֹסִי " אֶת יוֹסִי. נִגְמַר " הַדִּין " – מוֹצֵאִים אֶת-קֶלֶף-אֲדָם לְחוּץ "ו
 וְשׂוֹאֲלִים אֶת-הַגְּדוּל שֶׁבְּעַדִּים וְאוּמַרִים לוֹ: אָמַר מַה-שְׂשִׁמְעָה
 בְּפִרְוֵשׁ "ו הוּא אוּמַר. וְהַדְּבָרִים עוֹמְדִים עַל-רִגְלֵיהֶם " וְקוֹרְעִים "ו
 וְלֹא מֵאֲחִים. וְהַעַד הַשְּׂנִי אוּמַר: אֶף אֲנִי כְמוֹתוֹ " שְׂמַעְתִּי וְאֵם
 הֵיוּ עַדִּים בְּרָבִים, צָרִיף קֶלֶף-אֲחָד וְאֲחָד " מִהֶם לֹמַר: כְּזוֹ שְׂמַעְתִּי.
 ט הַמַּגִּדָּף שְׂחוֹר בּוֹ בְּתוֹרָה קְדוֹי דְבוּר – אֵינֶנּוּ כְלוּם; אֶלָּא כִינּוּן
 שֶׁגִּדְף בְּעַדִּים, נִקְסָל. מִי שֶׁגִּדְף אֶת-הַשֵּׁם בְּשֵׁם עֲבוֹדַת-
 כּוֹכָבִים – קְנָאִים "ו פּוֹגְעִים "ו בּוֹ וְהוֹרְגִים "ו אוֹתוֹ; וְאֵם לֹא הִרְגוּהוּ
 קְנָאִים וְכֹא לְבִית-דִּין – אֵינֶנּוּ נִקְסָל, עַד שְׂיִבְרַךְ בְּשֵׁם מִן-הַשָּׁמַיִם
 הַמְּקִיחִים.
 י קֶלֶף-הַשְׂוֹמֵעַ בְּרַבַּת הַשֵּׁם – תֵּיב לְקַרְעוֹ; וְנֹאפִי עַל-בְּרַבַּת
 הַכְּנֻזִיִּים " תֵּיב לְקַרְעוֹ; וְהוּא, שְׂיִשְׂמַעְנָה מִיִּשְׂרָאֵל. אָחָד
 הַשְׂוֹמֵעַ, וְאָחָד הַשְׂוֹמֵעַ מִפִּי הַשְׂוֹמֵעַ – תֵּיב לְקַרְעוֹ; אֶכְלֵ הַשְׂוֹמֵעַ
 מִפִּי הַעוֹבֵד-כּוֹכָבִים – אֵינֶנּוּ תֵּיב לְקַרְעוֹ; וְלֹא קָרְעוּ אֶלְמִיקִים וְשִׁבְנָא "ו
 אֶלָּא מִפְּנֵי שְׂרַבְשֶׁקָה " הֵינָה יִשְׂרָאֵל מוּמַר. לְקֶלֶף-הַעַדִּים וְהַדְּבָרִים
 סוּמְכִים " אֶת-יְהוָה אָחָד, אָחָד. עַל-רֹאשׁ הַמַּגִּדָּף וְאוּמַר לוֹ:
 דָּמָה בְּרֹאשֶׁהּ, שְׂאֵתָה גְּבַמְתָּ לָךְ; וְאֵין בְּקֶלֶף-הַרוּגִי בֵית-דִּין מִי
 שְׂוֹמְכִים עָלָיו – אֶלָּא הַמַּגִּדָּף בְּקֶלֶף, שְׁנֹאֲמַר: וְסִמְכוּ לְקֶלֶף-הַשְּׂמַעִים
 אֶת-יְהוָה עַל-רֹאשׁוֹ " (ויקרא כד, יד).

1 he articulates 2 the unique Name
 3 letters 4 "blesses" (curses) it
 5 erased 6 blasphemes
 7 "nicknames"/descriptive terms
 8 (one violates) a regular prohibition
 9 there are those that explain 10 both
 11 warning verse 12 where/which is it
 13 they check/examine/question
 14 may "Yossi" "strike" (curse) "Yossi"
 15 when the judgment/trial finishes
 16 are removed 17 outside
 18 we (then) question 19 explicitly
 20 the judges 21 on their feet
 22 rend (their clothes) 23 mend them
 24 like him 25 many
 26 returns/retracts
 27 "in the midst of speaking"
 28 is nothing (it doesn't help)
 29 "zealots may strike him" 30 kill him
 31 that are particular/special
 32 names 33 place their hands
 34 on the head 35 your blood
 36 caused 37 (that there is) someone
 38 on him 39 alone 40 willfully
 41 w/full awareness
 42 is obligated to be cut off
 43 warning 44 through negligence
 45 he brings
 46 a fixed ("negligence") offering
 47 idol 48 form 49 defecates
 50 throws 51 stones 52 clears away
 53 from in front of it
 54 were instituted/established
 55 is exempt

פֶּרֶק שְׁלִישִׁי

א כֹּל הַעוֹבֵד כּוֹכָבִים בְּרִצּוֹנוֹ, בְּזוּוֹן "ו – תֵּיב כְּרַת; וְאֵם הֵיוּ
 שָׁם עַדִּים וְהַתְּרָאָה "ו – נִקְסָל; וְאֵם עָבַד בְּשִׁנְיָה "ו – מְבִיא
 חַטָּאת קְבוּעָה.
 ב עֲבוֹדוֹת הַרְבֵּה קָבְעוּ עוֹבְדֵי-כּוֹכָבִים לְקַד אֲלֵם " וְאֲלֵם וּלְקֶלֶף-
 צוּרָה " וְצוּרָה; וְעֲבוֹדַת זֶה אֵינָה בְּעֲבוֹדַת זֶה, כְּגוֹן פְּעוּר –
 שְׂעֲבוֹדַתוֹ: שְׂפֹאֲרֵי אֲדָם עֲצָמוֹ לוֹ, וּמְרַקוּלִים "ו – שְׂעֲבוֹדַתוֹ: שְׂוֹלָק
 לוֹ אֲבָנִים, אוּ יִסְקָל "ו מִקְפָּנֵי אֲבָנִים; וְהַרְבֵּה עֲבוֹדוֹת כְּגוֹן אֵיזו
 תִּקְנָה לְשֶׂאֵר אֲדָמִים. לְמִיכָךְ הַפּוֹעֵר עֲצָמוֹ לְמְרַקוּלִים, אוּ שְׂוֹרָק
 אֲבָן לְפְעוּר – פְּטוּר "ו, עַד שֶׁעָבַד אוֹתוֹ דָּרָךְ עֲבוֹדַתוֹ, שְׁנֹאֲמַר:

איכה! יעבדו הגוים האלה את אל־היהם ויאעשה כן גם אני (דברים יב, ז). ומפני זה הענין צריכים בית דין לידע דרכי העבודות – שאין סקליו עובד-כוכבים עד שידעו שזו היא דרך עבודתו.

ג ואזכרה של עבודות אלו וביצא קהן – הוא מה שכתוב: ולא תעבדום (שמות כ, ה; דברים ה, ט). בקה דברים אמרים? – בשאר עבודות, חוץ מששתיהן וזכח ומקטיר ומנסף: אבל העובד באחת מארבע עבודות אלו לאחד מקלמיני עבודת-כוכבים – חגיב, ואף-על-פי שאין דרך עבודתו בקה. כיצד? הרי שנסף לפעור או שזבח למרקולים – חגיב, שנאמר: וזכח לאלהים יתרום' בלתי זיי קבדו (שמות כב, יט). וזכחה בקלל עבודה היתה, וקמה יצאת? – לומר קה: מה זכחה מיתנת, שעובדין בה לשם חגיב הזבח לא אחר סקילה צליה, בין היתה דרך עבודתו בזכחה או אינה בזכחה, אף פל-עבודה שהיא מיתנת לשם, אם עבד בה לא אחר – בין שהיתה דרך עבודתו בקה בין שאינה בקה – חגיב צליה. לקה נאמר: לא תשפתנה לא אחר (שמות לד, יד) – לחגיב על-ההשפתנה: אפילו אין דרך עבודתו בקה. והוא הדין למקטיר ומנסף. וזרק ומנסף אחד הוא.

ד קפת קה זואה, או שנסף קה צבטי של מל'רגלים – חגיב. שחט קה חגיב – פטור, אלא אם כן היתה עבודה בקה, וכן אם שחט קה בהמה מחצבת אבר – פטור, אלא אם כן היתה דרך עבודה בקה. עבודה-גרה שעובדין אותה בשלל: שבר משל בקלית – חגיב, ונאסרת, וזרק משל בפניה – חגיב, ואינה נאסרת, שאין וריקת המשל צלי וריקת הדם: שגרי המשל כמו שהוא, והדם מתפור. המקבל צלי אחד מקלמיני עבודה-גרה באלוה – חגיב סקילה, ונאפיו הגביה לכהן ואמר קה: אלה אמהו וכן כל ביצא בדבור זה – חגיב, ונאפיו חזר בו בתוך כדי דבור ואמר: אין זה אליו – אין חזרתו כלום, אלא נסקל.

ה העובד עבודת-כוכבים כדרכה, ונאפיו צלה דרך גזיון – חגיב. כיצד? הפוער עצמו בפעור כדי לביתו, או ורק אכן למרקולים כדי לביתו – הואיל ועבודתו בקה, חגיב ומביא קרבן על-שנגתו.

ו העובד עבודת-כוכבים מאהבה, כגון: שחשק בצורה זו מפני מזאכחה שהיתה נאה ביותר, או שעבדה מיראתו קה שמה טרע לו – כמו שהם מדימים עובדיה, שהיא מטיבה ומרצה – אם קבלה צלי באלוה – חגיב סקילה, ואם עבדה דרך

- 1 "How did these nations serve gods?"
- 2 the way of its services/worship
- 3 slaughtering (an animal)
- 4 bringing a burnt offering
- 5 offering a libation 6 types of
- 7 to any power (god)
- 8 is condemned to death
- 9 other than 10 alone/exclusively
- 11 is included in general category of
- 12 why was it (singled) out
- 13 just as slaughtering is distinctive
- 14 to Hashem 15 similarly
- 16 and the same halacha applies
- 17 sprinkling blood
- 18 (even if) one pours before it
- 19 excrement 20 chamber pot
- 21 urine 22 locust 23 missing
- 24 a limb 25 (by beating w/) a staff
- 26 (if one) breaks 27 before it
- 28 (if one) threw 29 equivalent to
- 30 because behold 31 is as it was
- 32 splatters 33 lifting up a brick
- 34 (by) way of degrading (it)
- 35 he desires 36 its service
- 37 pleasant/beautiful
- 38 it will harm him
- 39 just like the worshippers imagine

עבודתה או באחת מארבע עבודות מאהבה או מיראה – פטור. המגופי עבודת-כוכבים והמנשק לה, והמכבד והמרבץ לפניה, והמרחיץ לה והסף, והמלביש והמגעיל וכל ביצא בדברי כבוד הארץ – עובר בלא-תעשה, שנאמר: ולא תעבדום (שמות כ, ה), ודברים אלו בקלל עבודה הם. ואף-על-פי-כן אינו לוקה על-אחד מהם, לפי שאינם בפרושי ואם היתה דרך עבודתה באחד מקלמיני עבודת האלו, ועשהו לעבדה – חגיב.

ז ישב לו קוץ ברגלו לפני עבודה-גרה, לא ישח וינטלנו – מפני שנראה כמשפתנה קה, נתפורו לו מעלות בפניה לא ישח וינטלם – מפני שנראה כמשפתנה קה, אלא ישב ואתר קה יטל.

ח פרוצופות המלקחות מים בפני עבודת-כוכבים, לא יניח פיו על-פיהו וישמה, מפני שנראה כמשפת עבודת-כוכבים. העושה עבודת-כוכבים לעצמו, אף-על-פי שלא עשהו בידו ולא עבדה – לוקה, שנאמר: לא תעשה קה פסל וקל-תמונה (שם). וכן העושה עבודה-גרה בידו לאחריים, אפילו עשהו לעובד-כוכבים – לוקה, שנאמר: ואלהי מסכה לא תעשו לכם (ויקרא יט, ד). לפיכך העושה עבודה-גרה בידו לעצמו – לוקה שתיים.

י אסור לעשות צורות לנוי, ואף-על-פי שאינה עבודה-גרה, שנאמר: לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב (שמות כ, כג). כלומר, צורות של כסף וזהב שאינם אלה לנוי – כדי שלא יטעו קהן הטועים ויזמו שהם לעבודה-גרה. ואין אסור לצור לנוי אלא צורת האדם בלבד. לפיכך אין מצילים לא בעץ ולא בסיד ולא באבן צורת האדם, והוא – שמהנה הצורה בולטת, כגון: תצויר והכירי שבטקליו וביצא קהם, ואם צר – לוקה. אבל אם היתה הצורה משקעת או צורה של סמלים, כגון: הצורות שעל-גבי העולות והטבילות או צורות שרוקמים בצאריג – הרי אלו מותרות.

יא טבעת שיש עליה חותם שהוא צורת אדם: אם היתה הצורה בולטת – אסור להניחה, ומתחלת בה, ואם היתה הצורה שוקעת-מתחלת להניחה ואסור לחתם בה, מפני שהחותם מעשה בו הצורה בולטת. וכן אסור לצור דמות סמה ודבנה, כוכבים, מזלות ומלאכים, שנאמר: לא תעשו אתי (שם), לא תעשו כדמות שמשי המשמשים לפני פתחים, ונאפיו על-הלוח. צורות בהמות ושאר נפש חיה, חוץ מן-האדם, וצורות האילנות ודשאים וביצא קהן – מתיר לצור אותן, ונאפיו היתה הצורה בולטת.

- 1 embraces 2 kisses 3 sweeps
- 4 mops 5 washes 6 annoints
- 7 dresses it 8 puts shoes on it
- 9 even so 10 since
- 11 (these) aren't explicitly (forbidden)
- 12 settled (stuck) to him
- 13 thorn/splinter in his foot
- 14 bend down and lift/remove it
- 15 it appears 16 his money
- 17 sit down 18 mouths (of statues)
- 19 (that serve as) fountains (of)
- 20 one shouldn't place one's mouth
- 21 and drink 22 (orders to be) made
- 23 one that (actually) makes
- 24 for a (non-Jewish) idolator
- 25 molten 26 with Me 27 form images
- 28 with cement 29 protrudes (convex)
- 30 sculpture 31 (made) in a hallway
- 32 (one) makes (this) form
- 33 is engraved (concave) 34 paint
- 35 boards and tablets
- 36 woven into a tapestry
- 37 signet ring 38 (image to) stamp
- 39 leave/have it 40 to form
- 41 an image of the sun or the moon
- 42 on high 43 trees and grasses

פרק רביעי

א מדיחי עיר ישראל הרי אלו נסקלנין, אף-על-פי שעא
עבדו עבודה-זרה, אלא הדיחו את-יושבי עירם עד שעבדו
אותה. ואנשי העיר המדמים נהרגים בסיף והוא - שעבדו עבודה-
זרה או שקבלוה עליהם באלוה. ואזקה למדים מנני? -
שנאמר: לא ישמע על-פהי (שמות כג, יג).

ב אין העיר נעשית עיר הנדחת עד שהיו מדיחיה שנים, או
יתר על-שנים, שנאמר: וצאו אנשים בגוי-קליעל (דברים
יג, יד) והיו מדיחיה מאתו השבט ומאותה העיר, שנאמר:
מקרב קרי ונדיחו את-יושבי עירם (שם); ועד שדיחו רבה.
והיו המדחים מלאה ועד רבו של שבט. אבל אם הדח רבו
של שבטי דנין אותם ביחידים, שנאמר: ישבי העיר (שם, טז).
לא קבר קטן ולא קרב גדול: וכל פחות ממאה - קבר קטן, ורבו
של שבט - קרב גדול. וכן אם הדיחוה נשים, או קטנים, או
שהדיחה יחיד, או שהדח מעט, או שהדחו מעליהם, או שהיו
מדיחיה מחוצה לה - אין דנין בה דין עיר הנדחת, אלא הרי
הם ביחידים שעבדו עבודה-זרה; וסקלנין כל-מי שעבד וממנו
דיורשיהם כשאר הרוגי בית-דין.

ג אין דנין דין עיר הנדחת אלא בבית-דין של שבטים ואחד, שנאמר:
והוצאת את-האיש ההוא או את-האשה ההוא אשר
עשו את-הדבר הרע הזה אל-שעריה (דברים יז, ה) - יחידים
נהרגים בבית-דין של כל-שער ושער, ואין המרבים נהרגין
אלא בבית-דין הגדול.

ד אין אחת מצרי מקלט נעשית עיר הנדחת, שנאמר: באחת
עריה (דברים יג, יג). ולא יושלים נעשית עיר הנדחת,
לפי שלא נתחלקה לשבטים. ואין עשין עיר הנדחת בספר, לפי
כדי שלא יקטלו עובדי-כוכבים ויחריבו את ארץ-ישראל. ואין
בית-דין אחד עושה שלש עירות הנדחות זו בצד זו, אבל אם
היו מרחקות - עושה.

ה אין עושין עיר הנדחת עד שדיחוה מדיחיה בשלשון רבים
ויאמרו להם: גזר ונעבד, או גזר ונבחר, או גזר ונלך
ונקטיר, או גזר וננסף, או גזר ונשפחה, או גזר ונקבל
באלוה, והם שומעים ועבדו אותה דרך עבודה-זרה, או באחת
מארבע עבודות, או שקבלוה באלוה. עיר הנדחת שלא נתקיימו
בה ובמדיחיה כל-הנזאים האלו, היא עושים להם - מתירים
ומעידים בקל-אחד ואחד מהם שעבדו עבודה-כוכבים וסקלנין
אותם ביחידים שעבדו, וממנום דיורשיהם.

- 1 those that lead astray
- 2 the inhabitants
- 3 the people (of)
- 4 that were led astray
- 5 by the sword
- 6 that they accepted it
- 7 (idolatry) should not be heard
- 8 through your mouth
- 9 more than two
- 10 that are lawless (hefker)
- 11 from that very tribe
- 12 from your midst
- 13 the majority (of the city)
- 14 from (at least) 100
- 15 we judge them
- 16 like individuals
- 17 village 18 metropolis
- 19 smaller/fewer
- 20 a minority (of the city)
- 21 from themselves
- 22 from outside (the city)
- 23 their money/property
- 24 (goes) to their inheritors
- 25 like the other/"regular"
- 26 and you shall take out
- 27 evil 28 to your gates
- 29 of (that is found by)
- 30 all the gates (of the city)
- 31 the multitudes
- 32 of the cities of refuge
- 33 can become (an)
- 34 apportioned
- 35 to (any one of) the tribes
- 36 on (near) the border
- 37 in order that 38 enter
- 39 and destroy
- 40 next to (to the side of)
- 41 distant (from each other)
- 42 (they are) led astray (by)
- 43 in a plural language
- 44 "let us go and worship"
- 45 "and do sacrificial slaughter"
- 46 "and burn up the offering"
- 47 "and offer a libation"
- 48 "and accept (it) as a god"
- 49 that is not established
- 50 in it or in its misleaders
- 51 conditions/stipulations
- 52 how (what) do we do
- 53 their money/property
- 54 (goes to) their heirs

ו והיאך דין עיר הנדחת, בזמן שתהא ראויה להעשות עיר
הנדחת - בית-דין הגדול שולחים ודורשים וחוקרים עד
שיעדו בראיה ברורה שהדחה גדולה או רבה וקורו לעבודת-
כוכבים. אחר כך שולחים להם שני מלמדי-תקמים להזהירם
ולתחזירם. אם קורו ופשו חשובה - מוטב, ואם יעמדו באותם -
בית-דין מצוים לקל-ישראל לעלות עליהם לצבא, והם צריכים
עליהם ועורכים עמיהם מקטנה עד שתבקע העיר. כשתבקע - מיד
מרבים להם במי-דינין ודנים אותם. כל-מי שכאן עליו שני
עדים שעבד כוכבים אחר שהתרו בו - מקרישין אותו. נמצאו
כל-העובדים מעוטה - סוקלים אותם ושאר העיר נצול, נמצאו
רבה - מעלים אותם לבית-דין הגדול וגורמים שם דינם, והורגים
כל-איש שעבדו בסיף. וכלים את-כל-נפש אדם אשר בה לפי
תנב: טף ונשים אם הדחה קלה, ואם נמצאו העובדים רבה -
מכים את-כל-הטף ונשים של עובדים, לפי תרב. וכן שהדחה
קלה, בין שהדחה רבה - סוקלנין את-מדיחיה, ומקבצין כל-שקלה
אל-תוך רחובה. אין לה רחוב - עושין לה רחוב. הנה רחובה
חוצה לה, בזמן חומה חוץ ממנו עד שיגנס לתוכה, שנאמר:
אל-תוף רחבה (דברים יג, יז). והורגין כל-נפש טיה אשר
בה, ושורפין את-כל-שקלה עם המדינה כאש. ושרפתם -
מזנת-עשה, שנאמר: ושרפתם כאש את-העיר ואת-כל-שקלה
קלי (שם).

ז נכסי הצדיקים שבתוכה - והם שאר יושבי העיר שלא הדיחו
עם רבה - נשרפין בכלל שקלה: הואיל וישבו עם - ממונם
אבד. וכל-הנזנה ממנו בקל-שהואי - לוקה אחת, שנאמר: ולא
נדבק גזף מאימה מן-החיים (דברים יג, יז).

ח ועיר הנדחת שהוזמו עליה: כל-המחזיק בנכסיה - זכה
ומתיר להנות בו, שהרי הוזמו. ולמה זכה בה - שכל-אחד
ואחד קבר הקפיר ממונו משעה שגמרו דינו. ואינה נבנית
לעולם, וכל-הבונה אותה - לוקה, שנאמר: לא תבנה עוד (שם).
ומתיר לעשותה נזות ופרזסים, שנאמר: לא תבנה עוד - לא
תבנה מדינה כמו שהיתה.

ט שירה העוברת במקום לקום, אם עברה בעיר הנדחת
והדחה עמה: אם שהתה שם שלשים יום - נהרגים בסיף
וממונם אבד, ואם לאו - הם בסקילה וממונם דיורשיהם.

י נכסי אנשי מדינה אחרת שהיו מקבצים בתוכה - אף-
על-פי שקבלו עליהם אחריות - אין נשרפים אלא יחזרו
לבעליהם, שנאמר: שקלה (דברים יג, יז) - ולא שלל תהיה.

- 1 at a time it is fit (possible)
- 2 sends (representatives)
- 3 (that) investigate and probe
- 4 with clear proof
- 5 they stand (remain) in their evil
- 6 to go up against them in battle
- 7 lay siege to them
- 8 and wage war against them
- 9 (walls of) city (are) breached
- 10 that there came against him
- 11 we separate him
- 12 (if) we find (that)
- 13 (are the) minority 14 is saved
- 15 we complete 16 w/decapitation
- 17 smite 18 with the sword 19 kids
- 20 we gather all the property
- 21 in the midst of the (main) street
- 22 is outside it (the city)
- 23 we build the wall
- 24 it enters (is encompassed) within it
- 25 live animals 26 we burn
- 27 with the city (as a whole)
- 28 entirely 29 the property of
- 30 is lost (destroyed)
- 31 all that (derive) benefit
- 32 in (even) the slightest (degree)
- 33 cling 34 anything
- 35 from what was condemned
- 36 whose witnesses were refuted
- 37 whoever takes possession
- 38 merits (to acquire) it
- 39 already relinquished ownership
- 40 it is never rebuilt
- 41 make it gardens and orchards
- 42 a caravan that passes
- 43 if they had remained there
- 44 that had been deposited within it
- 45 they had accepted responsibility
- 46 to the owners 47 its own property

ב הפסית את-לב אנשי העיר - הרי זה פדית ואינו נקרא
 מסית. הנה זה שהדים רב העיר נביא - מימתו בקליה,
 והנזחים - הרי הם כיחידים, ואינם כאנשי עיר הנזחת עד שיהיו
 הפדחים שנים. ואחד האומר: אמרה לי עבודת-פוכבים: עבדוהו
 או שאמר: אמר לי הקדוש-ברוך-הוא: עבדו עבודת-פוכבים -
 הרי זה נביא שהדיט, ואם הדחו אתריו רב העיר - נקלם. הפסית
 שהסית, בין בקשון רבים, בין בקשון יחיד - הרי זה נקלם. כיצד?
 האומר לחברו: אעבד לכוכבים, אלך ל' ואעבד, נלך ונעבד ב' בעבודה
 פלוגית שדרך אותה עבודת-פוכבים להעבד בה; אופת, אלך
 ואופת, נלך ונופת; אקטר, אלך ונאקטר, נלך ונקטר; אנסד, אלך
 וננסד, נלך וננסד; אשפתנה, אלך ואשפתנה, נלך ונשפתנה -
 הרי זה מסית.

ג הסיית לשנים - הרי הם עדין והם מביאים אותו לבית-דין
 ומצידים עליו שךך אמר להם וסוקלים אותו. ואין המסית
 צריך התראה. אמר לקה"ל - הוא אומר: 'יש-לי חברים רוצים
 בקך', ומצרים עליו עד שסיית בפני שנים, כדי להרגו. אם
 לא רצה המסית להסיית לשנים - מצנה להקמין לו. כל מיני
 מיתות שבתורה אין מקמינים עליהם - חוץ מזה. כיצד מקמינין
 לו? - המוסת מביא שנים ומצמידם במקום אלף, כדי שיראו
 הפסית וישמעו דבריו ולא יראה אותם. והוא אומר למסית:
 'אמר מה-שאמרתי לי ביהודי' והוא אומר לו. והמוסת מליבו:
 הלאך ננים את-אלהינו שבשמים ונלך ונעבד את-העצים ואת-
 האבנים? אם חסר בו או שחלק-פטור; ואם אמר לו: 'כך היא
 חובתנו, וכן יפה לנו' - העומדים שם ברחוק מביאים אותו
 לבית-דין וסוקלים אותו.

ד מצנה ביד המוסת להרגו, שנאמר: וךך תהיה-בו בראשונה
 להמיתו וגו' (דברים יג, א). ואסור למוסת לאהב את-המסית,
 שנאמר: לא-תאהב²² לו (שם, ט). ולפי שנאמר בשו"א: עובד תעוב
 עמו (שמות כג, ה) יכול אמת עובדי קנה - תלמוד לומר: ולא
 תשמע אליו (דברים יג, ט). ולפי שנאמר: לא תעמד על-דם רעה²⁶
 (ויקרא יט, טז) יכול אי אמת עומד על-דמו של זה - תלמוד
 לומר: ולא-תחוס²⁷ צניקה עליו (דברים יג, ט). ואסור למוסת לקמד
 עליו וכוח, שנאמר: ולא-תחמל (שם). ואם ידע לו חובה - אינו
 רשאי לשחוק ממנה, שנאמר: ולא-תבססה²⁸ עליו (שם). ואזכרה
 להדיח המסית מנין? - שנאמר: וכל-שואר ישמעו ויראו ולא
 יוספו לעשות (שם, יב).
 ה המסית אחרים לעבדו ואמר להם: 'עבדוני'! אם עבדוהו -
 נקלם; ואם לא עבדוהו, אף-על-פי שקבלו ממנו ואמרו:

- 1 majority of inhabitants of city
- 2 one that leads astray
- 3 "serve/worship me"
- 4 How is this? (What is a case?)
- 5 "I'll worship the idol (You too)"
- 6 "I'll go and worship (You too)"
- 7 "Let's go and worship"
- 8 that would like this
- 9 we (use) deception on him
- 10 to conceal (witnesses)
- 11 stand (place) them 12 dark
- 13 privately 14 replies
- 15 "How can we abandon"
- 16 wood and stones
- 17 (remains) silent
- 18 "this is our obligation"
- 19 "beneficial (beautiful) for us"
- 20 at a distance 21 initially
- 22 feel respect for him
- 23 with a hated one/enemy
- 24 help and (continue to) help
- 25 you would be able (to think)
- 26 (of) your "friend" (fellow Jew)
- 27 don't (let) your eyes pity him
- 28 merit 29 be compassionate
- 30 demerit (negative info.)
- 31 permitted 32 cover up
- 33 continue (increase)
- 34 to worship him (himself)
- 35 "Worship me"

נקסי הרשעים שהדחו שהיו מקדים במדינה אחרת: אם נקצו
 עמה - נשרפים בקלה; ואם לאו - אין מאבדים אותם, אלא
 ינתנו ליורשיהם.

יא בהמה חצנה של עיר הנזחת וחצנה של עיר אחרת,
 שהיתה בתוכה - הרי זו אסורה. ועשה שהיא כן - מתרת,
 לפי שאפשר להלקחה.

יב בהמה של עיר הנזחת שנשחטה - אסורה בהנאה בשור
 הנקל ששחט. שער הראש, בין שר' אנשים בין של
 נשים שבה - מתר בהנאה; אכל של פאה נקריה - הרי הוא
 מקל, שלקחה ואסור.

יג פרות המוקרים שבתוכה - מתרים, שנאמר: תקבץ ושרפת
 (שם) - מי שאינו מתקטר אלא קבוץ ושרפה, ילאו פרות
 המוקרים, שהם מחפרים תלישה, וקבוץ, ושרפה - והוא הדין
 לשער הראש - ואין צריך לומר האיכות עצמם שהם
 מתרים, והרי הם של יורשיהם. ההקדשות שבתוכה: קדשי
 מזבח - ימותרו, ובה רשעים תולעה (משלי כא, כו); קדשי בדק
 הבית - יפדו ואחר כך שורפים אותם, שנאמר: שלקחה - ולא
 שר שמים.

יד הנכורים והמצוריי שבתוכה: תמלמם - הרי הם קדשי מזבח
 ונמותו; ובצלי מומים - הרי הם בקלל, בהקמה ונהרגין.
 התרומות שבתוכה: אם הגיעו ליד פה - ירקבו, מפני שהן נקסו;
 ואם עדין הן ביד ישראל - ינתנו לכהן של מדינה אחרת, מפני
 שהן נכסי שמים וקדשתן קדשת הגוף.

טו מעשר שני וקסף מצור שני וכתבי-הקדש שבתוכה - הרי
 אלו יקנו.

טז כל-העושה דין בעיר הנזחת - הרי זה כמקריב עולה קליל,
 שנאמר: קליל יי' אלהיך (דברים יג, יז). ולא עוד, אלא
 שמשלך תרון אף מישאל, שנאמר: למען ישוב יי' מחרון אפו
 (שם, יח); ומביא עליהם ברכה ורחמים, שנאמר: ונסן-לה בתמים
 ורחמם והרבה (שם).

פרק חמישי

א המסית³¹ אחד מישאל, בין איש בין אשה - הרי זה נקלם;
 אף-על-פי שלא עבד המסית ולא המוסת עבודת-פוכבים,
 אלא מפני שהורה לעבד. בין שהיה המסית הדייט, בין שהיה
 נביא; בין שהיה המוסת יחיד, איש או אשה או יחידים -
 מימתו בקליה.

- 1 they are given 2 dough (bread)
- 3 to divide it 4 that is slaughtered
- 5 like an ox (that should be) stoned
- 6 hair from the head
- 7 whether off/from men
- 8 wig (with) foreign (hair)
- 9 attached fruits (produce)
- 10 lacking 11 to exclude (case of)
- 12 severing (harvesting)
- 13 the (actual) trees themselves
- 14 the consecrated property
- 15 of the altar 16 must die
- 17 are an abomination
- 18 upkeep (supervision) of Temple
- 19 must be redeemed
- 20 a first-born animal
- 21 a tithe (tenth) animal
- 22 unblemished ones
- 23 blemished ones
- 24 Trumot - Gedola & Ma'aser
- 25 it (already) reached hand of
- 26 it should rot 27 still
- 28 a sanctity that
- 29 permeates its physicality
- 30 second tithe (tenth of produce)
- 31 money (that had redeemed the)
- 32 sacred writings
- 33 hidden (buried)
- 34 totally consumed burnt offering
- 35 this removes (Divine) wrath
- 36 in order that
- 37 G-d will return (from)
- 38 and it brings upon them
- 39 a missionary (to)
- 40 the one that was missionized
- 41 he instructed him
- 42 a regular person
- 43 a (claimed) prophet

לְהַנִּיחַ – אֵינּוּ נִקְלָה! אַבְל אִם הִסִּית לְעִבּוּת אִישׁ אַחֵר, אוּ לְשֹׂאֵר
מִיָּנִי עִבּוּת-כּוֹכְבִים, אִם קָבַל מִמֶּנּוּ וְאָמַר: „הֵן, נִלְכָּה וְנַעֲבֹד“,
אֲרַע-עַל-פִּי שֶׁעֵינִן לֹא עָבַד – שְׂגִיחָם נִקְלָתִין: הַסִּסִּית וְהַמּוּסָת,
שֶׁנֶּאֱמַר: לֹא-תֵאבְדָה לוֹ וְלֹא תִשְׁמַע אֲלָיו (שׁם, ט) הֵא אִם שָׁמַע
וְאָבָה – חֲנִיב¹.

ו נָבִיא הַמִּתְנַבֵּא בְּשֵׁם עִבּוּת-כּוֹכְבִים כִּי עָזַד זֶה הָאוֹמֵר:
„אֲמַרְהָ לִּי עִבּוּת-כּוֹכְבִים פְּלוֹנִית אוּ כּוֹכַב פְּלוֹנִי, שֶׁמִּצְנָה
לְעֵשׂוֹת כֶּךָ וְכָךְ, אוּ שְׂלֵא לְעֵשׂוֹת“. אֶסְפִּי כִּלְוֹן אֶת-הַהֲלָכָה לְטַמֵּא
אֶת-הַטַּמֵּא וְלְטַהֵר אֶת-הַטְּהוֹר², אִם הִתְרוּ בּוֹ בְּפָנָי שְׁנַיִם – הֲרִי
זֶה נְחֻמָּה, שֶׁנֶּאֱמַר: וְאַשֶּׁר יִזְכָּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵתִי הַנְּבִיא
הַהוּא (דְּבָרִים ית, כ). וְאִזְהָרָה שְׁלֹו – מִכֻּלֵּל שֶׁנֶּאֱמַר: וְשֵׁם אֱלֹהִים
אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּי (שְׁמוֹת כג, יג).

ז וְאִסּוּר לְעַרְהֲדִיל וְהַשׁוֹכֵחַ עִם הַמִּתְנַבֵּא בְּשֵׁם עִבּוּת-כּוֹכְבִים,
וְאִין שׁוֹאֲלִים מִמֶּנּוּ אוֹת וְמוֹפְתִים, וְאִם עָשָׂה מִצְעָמו – אִין
מְשִׁיחִים³ עָלָיו וְאִין מְהַרְהֵרִים⁴ בּוֹ, וְכֵן-הַמִּחְשָׁב בְּאוֹתוֹת שְׁלֹו
שֶׁמָּא אָמַת הֵם – עוֹבֵר בְּלֹא-תַעֲשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר: לֹא תִשְׁמַע אֶל-דְּבָרֵי
הַנְּבִיא הַהוּא (דְּבָרִים יג, ד), וְכֵן נָבִיא הַשֶּׁקֶר – מִיתְחוּ בְּחֻנְקָה,
אֲרַע-עַל-פִּי שֶׁנֶּתְנַבֵּא בְּשֵׁם הִי וְלֹא הוֹסִיף⁵ וְלֹא נָבִיא, שֶׁנֶּאֱמַר:
אֲךָ הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִזִּיד לְזַכֵּר דָּבָר בְּשִׁמִּי אֵת אֲשֶׁר לֹא-צִוִּיתִיו...
וּמֵתִי הַנְּבִיא הַהוּא (דְּבָרִים ית, כ).

ח אֶחָד הַמִּתְנַבֵּא מֵהַשְּׂלֵא שָׁמַע בְּמִרְאֵה הַנְּבִיאָה יי אוּ מִי שֶׁשָּׁמַע
דְּבָרֵי נָבִיא חֲבָרוֹ וְאָמַר, שֶׁזָּכַר זֶה לֹו⁶ נֶאֱמַר וְהוּא נִתְנַבֵּא
בּוֹ – הֲרִי זֶה נָבִיא שֶׁקֶר וּמִיתְחוּ בְּחֻנְקָה.

ט קֶל-הַמּוֹנֵעַ⁷ עֲצָמו מְהַרְיגַת נָבִיא הַשֶּׁקֶר מִפְּנֵי מַעֲלָתוֹ – שְׁהָרִי
הוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי הַנְּבִיאָה יי – הֲרִי זֶה עוֹבֵר בְּלֹא-תַעֲשֶׂה, שֶׁנֶּאֱמַר:
לֹא תִגּוֹר⁸ מִפְּנֵי (דְּבָרִים ית, כב), וְכֵן הַמּוֹנֵעַ עֲצָמו מִלְּמַד עָלָיו
חֻזְקָה, אוּ הַפּוֹתֵד לְרָא מִדְּבָרָיו – הֲרִי הוּא בְּכַלְל: לֹא תִגּוֹר מִפְּנֵי
(שׁם), וְאִין דָּנִין נָבִיא הַשֶּׁקֶר אֲזָא בְּכִית-דִּין שֶׁל שְׂבָעִים וְאַחַד.
י הַנּוֹדֵר בְּשֵׁם עִבּוּת-כּוֹכְבִים וְהַשְּׂבָע⁹ בָּה – לֹוּקָה, שֶׁנֶּאֱמַר:
וְשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים לֹא תִזְכְּרוּי (שְׁמוֹת כג, יג), אֶחָד הַנּוֹשֵׁבָע
בָּה לְעֲצָמו, וְאֶחָד הַנּוֹשֵׁבָע בָּה לְעוֹבֵד-כּוֹכְבִים, וְאִסּוּר הַשְּׂבָע¹⁰
הַעוֹבֵד-כּוֹכְבִים בְּיָרְאָתוֹ. אֶסְפִּי לְהַזְכִּיר שֵׁם עִבּוּת-כּוֹכְבִים שֶׁאֵם
וְרָךְ שְׁבוּעָה – אִסּוּר, שֶׁנֶּאֱמַר: לֹא תִזְכְּרוּי (שׁם).

יא לֹא יֵאמֵר אָדָם לְחַנְרו: שֶׁמֶר לִי בְּצַד עִבּוּת-כּוֹכְבִים פְּלוֹנִית¹¹
וְכִיּוֹצֵא בָּה, וְכֵן-עִבּוּת-כּוֹכְבִים הַתְּחוּבָה לְכַתְּבֵי הַקְּדוֹשׁ מְהַר
לְהַזְכִּיר שְׁמָה, כְּגוֹן: פְּעוֹר, וְכָל, וְנָבו, וְנָד¹² וְכִיּוֹצֵא כְּהֵן. וְאִסּוּר
לְגַלֵּם לְאַחֵרִים יי שִׁדְּרוּ וְשִׁמְלִמו¹³ בְּשֵׁם עִבּוּת-כּוֹכְבִים, וְאִינוּ
לֹוּקָה אֲזָא הַנּוֹדֵר בְּשִׁמָּה וְהַמְקַיֵּם בְּשִׁמָּה יי, וְהוּא: הַנּוֹשֵׁבָע בְּשִׁמָּה יי.

- 1 "Yes" 2 to other types (of)
- 3 (if) he oriented (expressed)
- 4 is strangled 5 mention
- 6 set up a discussion
- 7 a sign and a wonder
- 8 pay attention to it
- 9 think about it 10 add
- 11 diminish 12 however
- 13 that dares/presumes
- 14 in a vision (of) 15 to him
- 16 holds himself back
- 17 his stature
- 18 he is going in the path (of)
- 19 he fears and is in awe
- 20 one that vows
- 21 one that swears
- 22 for his own reasons
- 23 for the sake of a non-Jew
- 24 to cause to swear
- 25 on his deity
- 26 "wait for me by the side of"
- 27 written in the holy writings
- 28 to cause others
- 29 to make vows
- 30 to establish (oaths)
- 31 the one that (actually) vows
- 32 both of which are called

פָּרֵק שְׁשִׁי

א הַעוֹשָׂה אֹבֵב אוּ יְדַעוּנִי: בְּרַצוֹנִי בְּדוֹן – חֲנִיב כְּרַתִּי,
וְאִם הָיוּ שָׁם עֲדִים וְהַתְרָאָה – נִקְלָה. הִנֵּה שׁוֹגֵג – מְבִיא
חֲסָאָתִי קְבוּעָה. כִּי צִד הוּא מַעֲשֶׂה-הָאוֹבֵב – זֶה אֲשֶׁר הוּא עוֹמֵד
וּמִקְטִיר קְטֹרֶת יְדוּעָה, וְאוֹחוֹ שְׂרָבִיט שֶׁל הַדָּם בְּיָדוֹ וּמְנִילוֹ יי,
וְהוּא מְדַבֵּר בְּלֵאָס בְּדַרְוִים יְדוּעִים אֲזָלָם יי, עַד שֶׁיִּשְׁמַע הַשָּׂאֵר יי
כִּאֲלוֹ אֶחָד מְדַבֵּר עִמוֹ יי וּמְשִׁיבוֹ עַל מַה-שֶּׁהוּא שׁוֹאֵל, בְּדַרְוִים
מִתַּחַת הָאָרֶץ יי, בְּקוֹל נְמוּךְ עַד כְּאֵד, וְכִאֲלוֹ אֵינוּ נִכְרָ לְאִין
אֲזָא כַּמִּשְׁכָּה לְמַרְגִּישֵׁי¹⁴ בּוֹ. וְכֵן הַיּוֹקֵם לְגִלְגָּתִי הַמֵּת וּמִקְטִיר לָהּ
וּמְלֹחֵשׁ בָּה עַד שֶׁיִּשְׁמַע כִּאֲלוֹ קוֹל יוֹצֵא מִתַּחַת שְׁתִּיזוֹ יי, שֶׁלֵּל
עַד כְּאֵד, וּמְשִׁיבוֹ. קֶל-אֵלוֹ – מַעֲשֶׂה-אוֹב הֵם וְהַעוֹשָׂה אֶחָד
מֵהֶם, נִקְסָה.

ב כִּי צִד מַעֲשֶׂה-הַיְדַעוּנִי – מִנִּיחַ עָצָם עוֹףִי שֶׁשָּׁמוּ: יְדוּעַ
בְּפִי, וּמִקְטִירִי וְעוֹשָׂה מַעֲשִׂים אֲחֵרִים יי עַד שֶׁיִּפְלַג בְּנִכְלָתָהּ
וַיְדַבֵּר בְּפִיו דְּבָרִים שֶׁעֲתִידִים לְהִיּוֹת. וְכֵן-אֵלוֹ מִיָּנִי עִבּוּת
כּוֹכְבִים הֵם. וְאִזְהָרָה שֶׁלֵּקָה מִנִּין – שֶׁנֶּאֱמַר: אֵל תִּקְנֹו אֶל-
הַאֲבֹת וְאֶל-הַיְדַעוּנִים (ויקרא יט, ד).

ג הַנּוֹתֵן מְזֻרָעוֹ לְמַלְךְ: בְּרַצוֹנִי וְבְדוֹן – חֲנִיב כְּרַתִּי, בְּשׁוֹגֵג –
מְבִיא חֲסָאָת קְבוּעָה; וְאִם עָשָׂה בְּעֲדִים וְהַתְרָאָה – נִקְסָה,
שֶׁנֶּאֱמַר: אֲשֶׁר יִמֵן מְזֻרָעוֹ לְמַלְךְ מוֹת יוֹמֵת עִם הָאָרֶץ יְרַגְמָהוּ
בְּאֶזְנוֹ (ויקרא כ, ב), וְאִזְהָרָה שְׁלֹו מִנִּין – שֶׁנֶּאֱמַר: וּמְזַרְעָה לֹא-
תִתֵּן לְהַעֲבִיר לְמַלְכָּה (שׁם יח, כא), וְלִהְיוֹן הוּא אוֹמֵר: לֹא-יִמְצָא בָּהּ
מַעֲבִיר בְּנוֹ-וּכְתוּבָה כְּאֵשׁ (דְּבָרִים ית, י), כִּי צִד הָיוּ עוֹשִׂים? מְדַרְוִי
אֵשׁ גְּדוּלָּה וְלֹוּקֵם מִלְּקָצָת¹⁵ וְרַעוּ וּמוֹסְרוּ לְכַהֲנִיָּה עוֹבְדֵי הָאֵשׁ,
וְאוֹתָם הַכְּהֵנִים נוֹתְנִים הַנֵּן לְאֵבוֹ – אֲחֵר שֶׁנִּקְסַר בְּיָדָם לְהַעֲבִירוֹ
כְּאֵשׁ בְּרִשְׁוֹתָם יי – וְאֵבִי הַנֵּן הוּא יי שֶׁמַּעֲבִיר בְּנוֹ עַל-הָאֵשׁ בְּרִשְׁוֹת
הַכְּהֵנִים, וּמַעֲבִירוֹ בְּרִגְלוֹי מִצַּד זֶה לְצַד אֲחֵר בְּתוֹךְ הַשְּׂלֵקֶתִי.
לֹא שֶׁהוּא שׁוֹרְפוֹ לְמַלְכָּה כְּדוֹךְ שֶׁשׁוֹרְסִין בְּנִיָּהם וּבְנוֹתֵיהֶם לְעִבּוּת-
כּוֹכְבִים אֲחֵרֵת, אֲזָא בְּהַעֲבָרָה בְּכַדִּי הִיטָה עִבּוּת זֶה שֶׁשָּׁמוּ
מַלְכָּה. לְקִיבָה, הַעוֹשָׂה עִבּוּדָה זוֹ לְעִבּוּת-כּוֹכְבִים אֲחֵרֵת חוּץ
מִלְכָּה – פְּסוּרִי.

ד אֵינוּ חֲנִיב כְּרַתִּי אוּ סְקִילָה עַד שֶׁיִּמְסַר בְּנוֹ לְמַלְכָּה וְיַעֲבִירוֹ
בְּרִגְלוֹי כְּאֵשׁ דְּרָךְ הַעֲבָרָה יי. פְּסוּר וְלֹא הַעֲבִיר, הַעֲבִיר וְלֹא
פְּסוּר, אוּ שֶׁמְסַר וְהַעֲבִיר שֶׁאֵם בְּדוֹךְ הַעֲבָרָה – פְּסוּר, וְאֵינוּ חֲנִיב
עַד שֶׁיִּמְסַר מִקְצַת וְרַעוּ וְנִיחַ מִקְצַת, שֶׁנֶּאֱמַר: כִּי מִזְרָעוֹ נָתַן
לְמַלְכָּה (ויקרא כ, ג) מִקְצַתוֹ – וְלֹא כְּלוֹי.

- 1 actions (service) of
- 2 one stands up
- 3 burns (offers)
- 4 an incense offering
- 5 (of) known (content)
- 6 (he) grabs a twig
- 7 and waves it
- 8 he speaks softly
- 9 with an incantation
- 10 to them
- 11 the one making the enquiry
- 12 as if 13 replying/responding
- 14 (coming) from below
- 15 with a low voice/sound
- 16 recognizable to the ear
- 17 it is (only) sensed wthought
- 18 takes the skull of a corpse
- 19 chants incantations to it
- 20 his armpit 21 low
- 22 one places a bone of a bird
- 23 in his mouth
- 24 he falls (into a trance)
- 25 like an epileptic
- 26 that in the future will occur
- 27 don't turn after
- 28 the giver from his offspring
- 29 the people of the land
- 30 should stone him with a rock
- 31 and further on
- 32 should be found amongst you
- 33 one kindles 34 a portion of
- 35 gives him
- 36 with their permission
- 37 he passes (carries) him
- 38 (walking) on his feet
- 39 from this side
- 40 in the midst of the flames
- 41 not that he cremates him
- 42 besides (outside of)
- 43 leaves over

פָּרָק שְׁבִיעִי

א מִצְוֹת עֲשֵׂה הַיּוֹם: לֹאֲבֹד עֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים וּמַשְׁמָשִׁיהָ וְכָל-
 הַנִּצְעָשָׂה בְשִׁבְעֵיהָ, שְׁנֹאמַר: אֲבֹד מֵאֲבֹדוֹן אֶת-כָּל-הַמְקוֹמוֹת"
 (דברים יב, ב); וְנֹאמַר: כִּי־אִם־כֹּה־תַעֲשׂוּ־לָהֶם מִזְבְּחֹתֵיהֶם תַּחֲצוּ
 (שם ז, ה). וּבְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל מִצְוָה לְרַדֵּף אֶת־רֵיהָ עַד שֶׁנֶּאֱבֹד אוֹתָהּ
 מִכָּל־אֲרָצָנוּ; אֲבָל בְּחוּץ־לְאֶרֶץ אִין אֲנוּ מִצְוִים לְרַדֵּף אֶת־רֵיהָ,
 אֲלָא כָּל־מְקוֹם שֶׁנִּכְבַּשׁ אוֹתוֹ נֶאֱבֹד כָּל־עֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים שָׁבוּ,
 שְׁנֹאמַר: וְאֲבַדְתֶּם אֶת־שִׁמְם מִן־הַמְקוֹם הַהוּא (דברים יב, ג) -
 בְּאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל אֶתֶּה מִצְוָה לְרַדֵּף אֶת־רֵיהָ וְאִי אֶתֶּה מִצְוָה לְרַדֵּף
 אֶת־רֵיהָ בְּחוּץ־לְאֶרֶץ.

ב עֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים וּמַשְׁמָשִׁיהָ וּמְקַרְבָּתֶיהָ שְׁלָהּ, וְכָל־הַנִּצְעָשָׂה־
 בְּשִׁבְעֵיהָ - אֲסוּר בְּהִנָּאָה, שְׁנֹאמַר: וְלֹא־תִבְיָא תוֹעֵבָה אֶל־
 בֵּיתָהּ (דברים ז, כו). וְכָל־הַנִּהְנָהּ בְּאֶתֶד מִכָּל־אִינוּ - לֹוָה שְׁמִים:
 אַחַת מֵשׁוּם, וְלֹא־תִבְיָא תוֹעֵבָה, וְאַחַת מֵשׁוּם וְלֹא־יִדְבַק־יָדָהּ
 מֵאוֹהָ מִן־הַחֶרֶם (שם יג, יח).

ג בְּהִמָּה שֶׁהִקְרִיבוּהָ לְעֲבוֹדַת-כּוֹכָבִים - בְּלָה אֲסוּרָה בְּהִנָּאָה:
 אֲפִילוּ פִּרְשָׁה" וְצִמְמֻתִיהָ, וְקִרְיָה וְיִלְפִיָּה וְעוֹרָה - הַפֶּלֶל אֲסוּר
 בְּהִנָּאָה. לְפִיכָד, אִם הִיָּה בְּעוֹר סִפּוֹן שְׂיֹדֵעַ בּוֹ, שֶׁנֶּהָ עוֹדוֹ תִּקְרָבָה
 עֲבוֹדַת־יָוָה הוּא, כְּגוֹן שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים: שְׂקוּרִיעִים לְכַרְעֵי עֲגָלֵי כְּנָגֵד
 הַלֵּב וּמוֹצִיאִים הַלֵּב - הָרִי כָּל־אוֹתָם הַעוֹרוֹת שֶׁהֵם לְפָד אֲסוּרִים
 בְּהִנָּאָה, וְכֵן כֹּל בִּיּוֹצָא בָּהּ.

ד מִה בֵּין עֲבוֹדַת־יָוָה שֶׁל עוֹבְד־כּוֹכָבִים לְעֲבוֹדַת־יָוָה שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל? - עֲבוֹדַת־יָוָה שֶׁל עוֹבְד־כּוֹכָבִים אֲסוּרָה בְּהִנָּאָה מִיָּד, וְ
 שְׁנֹאמַר: פִּסְיֵל־אֵלֵהֶם מִשְׂרָפוֹן בְּאֵשׁ (דברים ז, כה) - מִשְׂפִּיכֵדוֹ
 נִצְעָשָׂה לְ"וֹ" אֵלוֹהֵי וְשֶׁל יִשְׂרָאֵל - אֵינָהּ אֲסוּרָה בְּהִנָּאָה עַד שֶׁתַּעֲבֹד־
 שְׁנֹאמַר: וְשֵׁם־בְּסֻמֵּר (דברים כו, טו) - עַד שֶׁיִּצְעָשָׂה לָהּ דְּבָרִים
 שְׁבִסְתֵּר, שֶׁהֵם עֲבוֹדָתָהּ. וּמַשְׁמָשִׂי עֲבוֹדַת־יָוָה, בֵּין שֶׁל עוֹבְד־כּוֹכָבִים
 בֵּין שֶׁל יִשְׂרָאֵל - אֵינָם אֲסוּרִין עַד שֶׁיִּשְׁמָשׁוּ־לָהֶם לְעֲבוֹדַת־כּוֹכָבִים.
 ה הַעוֹשָׂה עֲבוֹדַת־יָוָה לְאֲסוּרִים, אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא לֹוָה - שְׂקָרוֹ
 מִתָּר, וְאֲפִילוּ יִצְעָשָׂה לְעוֹבְד־כּוֹכָבִים שֶׁהִיא אֲסוּרָה מִיָּד - מִפְּנֵי
 שֶׁאֵינָהּ נֹאסְרָת עַד שֶׁתִּגְמַר, וּמִכּוֹשׁ אֲחֵרוֹן שֶׁגִּמְרָה אִין בּוֹ שֶׁנֶּהָ
 פְּרוּקָה". הַיּוֹקֵם גְּרוּקָאוֹת מִן הַעוֹבְד־כּוֹכָבִים וּמִצָּא כְּהֵן עֲבוֹדַת־
 יָוָה! אִם גָּסוֹן מְעוֹת וְלֹא מִשָּׁף - יִחַזְרֹם לְעוֹבְד־כּוֹכָבִים. וְכֵן
 אִם מִשָּׁף וְלֹא גָסוֹן מְעוֹת - אֶף־עַל־פִּי שֶׁמְשִׁיכָה בְּעוֹבְד־כּוֹכָבִים
 קוֹנָה" - כְּמִשְׁחָ מְעוֹת הוּא, גָּסוֹן מְעוֹת וּמִשָּׁף - יִזְלִיכֶם לְיָם־הַמֶּלֶח."

וְכֵן עוֹבְד־כּוֹכָבִים וְגַר שֶׁיִּרְשׁוּ אֶת־אֲבֵיהֶם עוֹבְד־כּוֹכָבִים, יְכֹל הַגֵּר
 לֹוֹמֵר לְעוֹבְד־כּוֹכָבִים: טוֹל אֶתֶּה עֲבוֹדַת־כּוֹכָבִים וְנֹאנִי - מְעוֹת יִי,
 טוֹל אֶתֶּה יִין־נֶסֶךְ וְנֹאנִי - פְּרוֹת. וְאִם מִשְׁכָּאוֹ לְרִשּׁוֹת הַגֵּר - אֲסוּר יִי.

- 1 and their accessories
- 2 rather you should do to them:
- 3 tear down their altars
- 4 to pursue after them
- 5 that we conquer it
- 6 and her offerings
- 7 bring an abomination
- 8 its excrement 9 its bones
- 10 its horns, hooves, & hide
- 11 a known sign
- 12 that they cut a round hole
- 13 opposite the heart
- 14 that are like this
- 15 immediately
- 16 the idols of their gods
- 17 once they're made as idols
- 18 they become gods
- 19 it is (actually) worshipped
- 20 he places it in a hidden place
- 21 he (actually) uses them
- 22 one that makes
- 23 it is (totally) completed
- 24 the final hammer blow
- 25 equivalent (value) of a Prutah
- 26 debris 27 money
- 28 draw it (into his domain)
- 29 he should return them
- 30 acquires
- 31 this is a mistaken acquisition
- 32 he should bring them
- 33 to the Dead Sea
- 34 convert that inherits 35 take
- 36 wine for libations 37 fruit
- 38 from when they came
- 39 to the domain (of)

ה אֶתֶד וְרַע קָשֶׁר וְאֶתֶד וְרַע פְּסוּלֵי, אֶתֶד בְּנֵי וּבְנֹתֵיהֶם וְאֶתֶד
 בְּנֵיהֶם וּבְנֵי־בְנֵיהֶם, עַל־כֵּן־יִצְאִי־יָרְכוּ - הוּא חֵב, מִפְּנֵי
 שֶׁהֵם וְרַעוּ; אֲבָל אִם הִעֲבִיר אֶתֶי אוֹ אֶתֶי אוֹ אֶבּוֹתֵי, או
 שֶׁהִעֲבִיר עֲצָמוֹ - פְּסוּר. הִעֲבִיר אֶתֶד מִרַעוֹ וְהוּא יִשָּׁן, או שֶׁהִיָּה
 סוּמְאִי - פְּסוּר.

ו מִצְוָה שֶׁאֲסָרָה תוֹרָה, הַיּוֹם: בְּגוֹן שֶׁהִפְלִי מִתְּקַבְּצִים אֲצֵלָהּ,
 וְאֲפִילוּ לְעַבֵּד אֶת־הִי" - שְׁפוֹ הִיָּה לְרַדֵּף עוֹבְד־כּוֹכָבִים,
 שְׁנֹאמַר: וְלֹא־תִקָּים לָהּ מִצְוָה אֲשֶׁר שָׁנֵא הִיָּה אֶלֶהִיָּה (דברים
 טז, כב). וְכָל־הַמְּקִים מִצְוָה - לֹוָה. וְכֵן אֲבֹן מִשְׁכִּית' הַאֲמוּרָה
 בְּתוֹרָה, אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא מִשְׁפַּתָּה עֲלֶיהָ שְׁמִ" - לֹוָה, שְׁנֹאמַר:
 וְאֲבֹן מִשְׁכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאֲרָצְכֶם לְהִשְׁפֹּחוֹת עֲלֶיהָ (ויקרא כו, א).
 מִפְּנֵי שֶׁכֵּן הִיָּה דָרָה עֲבוֹדַת־יָוָה לְהַיִּים אֲבֹן לְפָנֶיהָ לְהִשְׁפֹּחוֹת
 עֲלֶיהָ - לְפִיכָד אִין עוֹשִׂין כֵּן לָהּ. וְאִינוּ לֹוָה עַד שֶׁיִּשְׁפָּשֵׁט יָדוֹ
 וְיִגְלִיו עַל־הָאֲבֹן וְנִמְצָא כִּיֹו הַסֵּל עֲלֶיהָ - שֶׁהוּא הַשְׁפֹּחוֹתָהּ
 הַאֲמוּרָה בְּתוֹרָה".

ז בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים? - בְּשֶׁאֶר הַמְּקוֹמוֹתֵי, אֲבָל בְּמִקְדָּשׁ -
 מִתָּר לְהִשְׁפֹּחוֹת לָהּ עַל־הָאֲבָנִים, שְׁנֹאמַר: לֹא תִתְּנוּ בְּאֲרָצְכֶם
 (שם), בְּאֲרָצְכֶם" - אִי אֲתֶם מִשְׁפַּתוֹי עַל־הָאֲבָנִים, אֲבָל אֲתֶם
 מִשְׁפַּתוֹי עַל־הָאֲבָנִים הַמִּשְׁפָּלוֹתֵי בְּמִקְדָּשׁ. וּמִפְּנֵי זֶה יִהְיֶה
 כָּל־יִשְׂרָאֵל הַיִּצְעִי וְהַמְּחַצְאוֹת" בְּתִמְתִּיבֵי קַנְסוּת הַרְצוּפוֹת בְּאֲבָנִים,
 או מִינֵי קֶשׁ" וְחִבּוֹ, לְהַלְדִי בֵּין־פְּנֵיהֶם וּבֵין הָאֲבָנִים. וְאִם לֹא
 מִצָּא דְבָר מִבְּדִיל בֵּינוּ וּבֵין הָאֲבֹן - הוֹלֵךְ לְמִקְוֵה אֶתֶר־וּמִשְׁפַּתָּהּ,
 או שׁוֹחֵה עַל־צִדּוֹ וּמִטָּה", כְּדִי שֶׁלֹא יִדְבַק פְּנֵי בְּאֲבֹן.

ח כָּל־הַמְּשַׁפְּחוֹת לָהּ עַל־הָאֲבָנִים הַמִּשְׁפָּלוֹת בְּלֹא פְּשׁוּט יָדִים
 וְרִגְלָיִם - אֵינוּ לֹוָה יִי, אֲלָא מִכֵּין אוֹתוֹ מִפְּתִי מְרֹדוֹת יִי, אֲבָל
 לְעֲבוֹדַת־כּוֹכָבִים: אֶתֶד הַשְׁפֹּחוֹתָהּ בְּפְשׁוּט יָדִים וְרִגְלָיִם, או בְּלֹא
 פְּשׁוּט יָדִים וְרִגְלָיִם, מִשְׁעָה שֶׁיִּכְבַּשׁ פְּנֵיהֵי בְּקִרְעָה - נִקְלָיִי.
 ט הַנּוֹטֵעַ אֵילָן אֲצֵל הַמְּזוּבָה או כָּל־הַעֲצוּרָה יִי, בֵּין אֵילָן טְרָק" וְ
 בֵּין אֵילָן מִצָּלָה אֶף־עַל־פִּי שֶׁעֲשָׂאוֹ לְגוֹי מִמְּקָדָשׁ וְיִפִּי לוֹ -
 הָרִי זֶה לֹוָה, שְׁנֹאמַר: לֹא־תִטַּע לָהּ אֲשֶׁרָה כָּל־עֵץ אֲצֵל" מִזְבַּח
 יי אֶלֶהִיָּה (דברים טו, כא) - מִפְּנֵי שֶׁהִיָּה זֶה דָרָה עוֹבְד־כּוֹכָבִים:
 נוֹטֵעִין אֵילָנוֹת בְּצַד מִזְבַּח שְׁלָהּ, כְּדִי שֶׁיִּתְקַבְּצוּ שָׁם הָעָם.

י אֲסוּר לְעִשׂוֹת אֲכִסְדְּרָאוֹתֵי שֶׁל עֵץ בְּמִקְדָּשׁ כְּדָרָה שְׁעוֹשִׂים
 בְּחִצְרוֹת - אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא כְּכִנּוֹן וְאִינוּ עֵץ נְטוּעַ - הַרְחֵקָה
 יִתְרָה הַיּוֹם, שְׁנֹאמַר: כָּל־עֵץ (דברים טו, כא); אֲלָא כָּל־הָאֲכִסְדְּרָאוֹת
 וְהַסְּלִכּוֹת הַיּוֹצְאוֹת מִן־הַכְּתָלִים שֶׁהֵיוּ בְּמִקְדָּשׁ - שֶׁל אֲבֹן הִיָּה,
 לֹא שֶׁל עֵץ.

- 1 whether
- 2 that come out of his thigh
- 3 his brothers or his sisters
- 4 or (any of) his ancestors
- 5 himself 6 is sleeping
- 7 is blind
- 8 a building/structure
- 9 that all gather by it
- 10 since this practice was
- 11 is hated by
- 12 don't place
- 13 spreads out
- 14 inclined
- 15 other places
- 16 hewn stones
- 17 spread out mats (coverings)
- 18 that are paved
- 19 types of straw or hay
- 20 to separate
- 21 between their faces
- 22 find 23 one should go
- 24 bend over on his side & lean
- 25 cause direct contact (for)
- 26 (with) lashes of rebellion
- 27 from the time
- 28 he sticks his face
- 29 in the ground
- 30 one that plants a tree
- 31 anywhere in the courtyard
- 32 non-fruit-bearing tree
- 33 fruit-bearing tree
- 34 it was made to beautify
- 35 make it more attractive
- 36 porches 37 courtyards
- 38 that it is in a structure
- 39 wood (that was) planted
- 40 it is an extra distancing
- 41 protrusions (coverings)
- 42 that come out
- 43 from the walls

ו צורות¹ ששואן עובדי-כוכבים² לנוי-מטרות³ בהנאה; וצורות
 ששואן לעבודת-כוכבים - אסורות. כיצד? כלה-הצורות
 הנמצאות לכפרים - אסורות בהנאה, מפני שחוקתן⁴ ששעבודת-
 כוכבים הן עשויות⁵; והנמצאות במדינה⁶: אם היו עומדות על-
 פתח המדינה ונהיה ביד הצורה צורת מלך, או צפור, או כדור,
 או סוף, או עטרה וטבעת - חוקתה⁷ שהיא לעבודת-כוכבים ואסורה
 בהנאה; ואם לאו - הרי היא בחוקת לנוי⁸ ומותרת.
 ז צלמים⁹ הנמצאים משלכים¹⁰ בשוקים או בתוך הגורטאות -
 הרי אלו מותרין, ואין צריך לומר שלכי צלמים; אבל
 המוצא¹¹ ידי מצורת עבודה-נרה או רגלה, או אבר מאבריה
 משלך - הרי זה אסור בהנאה, הואיל ונדע¹² בנדאי שזה האבר
 מן צורת עבודת-כוכבים הנעבדת, הרי היא באסורה עד שינזע
 לו שהעובדי-כוכבים עובדיה¹³ בלילה.
 ח המוצא כלים וצליהם וצורת¹⁴ חמה¹⁵ וקנה וזרקון¹⁶: אם היו
 כלי¹⁷ כסף וזהב, או בגדי¹⁸ שני, או שהיו חקוקים¹⁹ על-הנזמים²⁰
 ועל-השבעות - הרי אלו אסורין, ועל-שאר הכלים - מותרים,
 מפני שחוקתם לנוי²¹. וכן שאר הצורות הנמצאות על-כף-
 הכלים - חוקתן לנוי ומותרות.
 ט עבודת-כוכבים ומשמשיה וכל-התקרבת שלה - אוסרים
 בכל²² שהם. כיצד? עבודת-כוכבים שנתערבה בצורות של
 נוי, אפילו אחת בקמה²³ אצלם - יוליד הפל לים-המלח. וכן אם
 נתערב כלי²⁴ של עבודת-כוכבים בקמה כוסות, או חתיכה מן-
 התשרי²⁵ שנתערבה בקמה חתיכות - יוליד הפל לים-המלח. וכן
 עור²⁶ לבובי שנתערב בקמה עורות - הפל אסור בהנאה. עבר
 ומכר²⁷ עבודת-כוכבים, או אחד משמשיה, או תקרבת שלה - הרי
 הדמים אסורים בהנאה ואוסרים בכל-שהם בעבודת-כוכבים,
 שנאמר: והיית²⁸ חרם²⁹ כמהו (דברים ז, כו) - כל מה-שאמה מביא
 מעבודת-כוכבים, ומכל-משמשיה ותקרבתה, הרי היא כמותה.
 י עבודת-כוכבים או אשרה שנאשרה - אסורה³⁰ אסור בהנאה.
 ונתלת³¹ של עבודת-כוכבים - אסורה, ונשללהכתי³² - מותרת,
 מפני שאין בה משל³³. ספק עבודת-כוכבים - אסור, ספק-ספקה -
 מותר. כיצד? כוס של עבודת-כוכבים שנפל באוצר מלא כוסות -
 קלם אסורים, מפני שעבודת-כוכבים וכל-משמשיה אוסרים בכל-
 שהם. פרש³⁴ כוס אחד מן-המערכת ונפל לכוסות שנים - הרי
 אלו מותרים. טבעת של עבודת-כוכבים שנתערבה במאה
 טבעות ונפלו שמים מהן לים הגדול - התרו קלו, שאני אומר:
 אותה הטבעת היתה³⁵ בכלל השמים. נתערבה במאה ונתחלקו:
 ארבעים³⁶ למקום אחד וששים³⁷ למקום אחר, ונפלו הארבעים קלו

- 1 forms that are made (by)
- 2 that are found in villages
- 3 their presumption (is)
- 4 standing (found)
- 5 at the entrance (of)
- 6 staff 7 bird 8 globe
- 9 crown or ring
- 10 cast aside in markets
- 11 fragments of
- 12 one that finds a hand
- 13 a foot 14 a limb
- 15 since one knows clearly
- 16 nullified it
- 17 image associated w/sun
- 18 or moon or "Dragon"
- 19 vessels of gold or silver
- 20 or silk garments
- 21 engraved on ear/nose rings
- 22 in any (quantity) at all
- 23 amongst many thousand
- 24 a cup 25 a piece of meat
- 26 a hide of a (removed) heart
- 27 if one transgressed & sold
- 28 the money (received)
- 29 (lest) you become
- 30 condemned like it
- 31 (even) its ashes
- 32 a burning ember
- 33 the flame
- 34 (physical) substance
- 35 a double uncertainty
- 36 that fell into a storehouse
- 37 filled (with)
- 38 a single cup was separated
- 39 from this mixture
- 40 amongst 100
- 41 was included within
- 42 & (the 100) was (then) split
- 43 forty to one place
- 44 and sixty to another place

לטבעות אחרות - קלו מטרות, שאני אומר: אותה הטבעת
 האסורה קרבה היא. נפלו הששים לטבעות אחרות - קלו אסורות.
 יא האשרה¹ - בין שהיתה נעבדת, בין שהיתה עבודת-כוכבים
 מנחת תחמיה² - אסור לישב³ בצד קולתה⁴ ומתר לישב בצד
 השריגים⁵ והעצים שלה. ואם יש לו דרך אחרת - אסור לו לעבר
 תחמיה; ואם אין שם דרך אחרת - עובר תחמיה כשהוא רץ.
 יב אפרוחים שקננו⁶ בה ואינם צריכים לאמם - מותרין, והבצים,
 והאפרוחים שצריכים לאמם - אסורין, שהרי האשרה
 כמו⁷ לצים להם. והשן עצמו⁸ שבראשה - מותר, מפני שהעוף
 מביא⁹ עציו ממקום אחר.
 יג נטל¹⁰ ממנה¹¹ עצים - אסורים בהנאה; הסיק בהם את-התנור -
 יוצא¹², ואחר כך יסיק בעצים אחרים של הטר ויאפה¹³ בו.
 אפה בו את הפת¹⁴ ולא¹⁵ צננו - הפח אסורה בהנאה. נתערבה
 באחרות - יוליד דמי אותה¹⁶ הפת לים המלח, כדי שלא יתנה
 בה, ושאר¹⁷ הפירות מותרות.
 יד נטל ממנה¹⁸ בלחם¹⁹ וארג²⁰ בו את-הקנוד - אסור בהנאה;
 נתערב בקנודים אחרים - יוליד דמי אותו הקנוד לים-המלח,
 ושאר כל-הקנודים מותרים. ומתר לשע תחמיה ירקות - בין
 בימות התסה שהם צריכין לזל, בין בימות הגשמים - מפני
 שצל האשרה שהוא אסור עם הפרקע שאינה נאסרת גורמין
 לירקות אלו לזבל²¹, וכל שדבר אסור ודבר מותר גורמים לו -
 הרי זה מותר בכל-מקום. לפיכך שדה²² שובגה בקל עבודת-
 כוכבים - מותר לזרע אותה; ופרה שפסמה²³ בלחיני²⁴ עבודת-
 כוכבים - תאכל, וכן כל ביצא בנה.
 טו בשר, או יין, או פרות שהקנינום להקריבם לעבודת-כוכבים,
 לא נאסרו בהנאה - אף-על-פי שהקניסום לבית עבודת-
 כוכבים - עד שיקריבום לפניה. הקריבום לפניה - נעשו תקרבת,
 ואף-על-פי שחזרו והוציאום - הרי אלו אסורין לעולם. וכל-
 הנמצא בבית עבודת-כוכבים - אפילו מים²⁵ ומלח - אסור בהנאה
 מן-התורה; והאובל ממנו כל-שהוא - לוקה.
 טז המוצא כסות וכלים ומעות בלאש עבודת-כוכבים: אם מצאם
 דרך גזיון - הרי אלו מותרין; ואם מצאם דרך פנוד - הרי
 אלו אסורין. כיצד? מצא כים²⁶ תלוי בצנארה, כסות מקפלת²⁷
 ומנחת על-ראשה, כלי כפוי על-ראשה - הרי זה מותר, מפני שהוא
 דרך גזיון, וכן כל ביצא בנה. מצא בראשה דבר שביצא בו לרב
 לגבי המזבח²⁸ - הרי זה אסור. במה דברים אמורים? - בזמן
 שמצאם חוץ למקום עבודתו, אבל אם מצאם בפנים: בין דרך

- 1 is in the majority (section)
- 2 (was) placed beneath it
- 3 to sit in the shade
- 4 of its height (trunk)
- 5 (of) its branches & leaves
- 6 another path/route
- 7 while he runs
- 8 chicks that are nesting in it
- 9 need their mothers
- 10 the eggs 11 is like a base
- 12 the nest itself at its top
- 13 the bird brings its wood
- 14 one took any wood from it
- 15 he heated the oven with it
- 16 (he must) cool it
- 17 and (then) bake with it
- 18 the bread without cooling it
- 19 the (\$) value of that bread
- 20 and the other loaves
- 21 wood to use with weaving
- 22 & wove a garment with it
- 23 vegetables
- 24 in days of sun (summer)
- 25 in days of rain (winter)
- 26 the ground/earth
- 27 to sprout forth
- 28 a field that is fertilized
- 29 to sow it
- 30 a cow that was fattened
- 31 with animal feed (from)
- 32 that were prepared
- 33 water and salt
- 34 one finds garments, vessels, \$
- 35 in a dishonorable manner
- 36 in an honored manner
- 37 purse hanging around its neck
- 38 clothes folded and placed
- 39 overturned
- 40 that is offered on the altar
- 41 within/inside

כבוד בין דרך בזיון, בין דבר הראוי למוקדם בין דבר שאינו ראוי, כל-הנמצא בפנים - אסור, אפילו מים" ומלח. ופעור ופרקוליס: כל-הנמצא עמם - בין בפנים בין בחוץ - אסור' בהנאה. וכן אנני פרקוליס: אכן הנראית שהיא עמו - אסורה בהנאה".
 יז עבודת-פוכבים שהיה לה מרתץ"י או גנה - נהנים בהם שלא בטובת פהניה" ואין נהנים בהם בטובתם". היה לה נלאחרים" - נהנין בהם אפילו בטובת פהניה ובקבל' שלא יתן שקר".
 יח מרתץ שיש בו עבודת-פוכבים" - מחר לרחץ בו, מפני שהיא נעשית שם לנוי ולא לעבודה, שאמר: אלהיהם (דברים יב ב) - בזמן שנהנים בה מנהג אלהות ולא בזמן שפוזרים אותה, כגון זו: שהיא עומדת על הטיב' והכל משתינין¹⁰ בפניה. ואם היתה דרך עבודה בקד" - אסור לקנס בו.
 יט סל'ין של עבודת-פוכבים ששם בה - הרי זה מחר', מפני שהוא מקלקל", ואם היתה בהקה מסקנת" - הרי זו אסורה, מפני שהוא כחלון, והרי זה החסון מהנאת משמשי" עבודת-פוכבים. וכן אסור לחתך¹⁷ בה¹⁷ בשר, מפני שהוא מסקנ", ואם חסך דרף¹⁸ הפסד¹⁸ והשקטה - מחר'.

פרק שמיני

א כל שאין בו¹⁹ תפיסת יד¹⁹ אדם" ולא עשה²⁰ אדם, אף-על-פי שצבד - הרי זה מחר' בהנאה. לפיכך עובדי-פוכבים העובדים את²¹ הקרים²¹ ואת²² הגזעות ואת-האילנות הנטועים מתלהתם לפרות", ואת-המצינות הנובעים לרבים" ואת-הבהמה' - הרי אלו מחרים בהנאה, ומחר לאכל אותם הפרות שצבדו במקום גדיקתם", ואותה הבהמה. ואין צריך לומר הבהמה שהקצת" לעבודה-זרה - שהיא מתרת באכילה, בין שהקצוה לעבדה, בין שהקצוה להקריבה" - הרי זו מתרת". בהם דברים אמורים שאין בהמה נאסרת? - כשלא עשה בה מצשה לשם עבודה-זרה, אכל עשה בה מצשה כל-שהוא - אסרה. כיצד? כגון ששחט בה סמן" לעבודה-זרה. עשאה תליפין²³ לעבודה-זרה - אסרה, וכן תליפי תליפין" - מפני שצעשים דמי עבודה-זרה. בהם דברים אמורים" - בבהמת עצמו; אבל אם שחט בהמת חברו לעבודה-זרה או החליפה - לא נאסרה, שאין אדם אוסר דבר שאינו שלו. המשמנה לקרקע עולם' - לא אסרה, חפר³⁰ בה³⁰ בורות, שיחין ומערות לשם עבודת-פוכבים - אסרה".
 ב מים שעקרם³² הגל והשמתנה להם - לא אסרם; נטלם קידו והשמתנה להם - אסרם. אכני³⁴ הר³⁴ שצדקדיו" ועבדן במקומן" - מתרות, שהרי אין בהן תפיסת יד אדם".

- 1 that is fit for 2 that appears
- 3 a bathhouse or a garden
- 4 one may benefit from them
- 5 only w/o being indebted (to)
- 6 if one will be indebted to them
- 7 they belonged to it & to others
- 8 as long as they don't pay a fee
- 9 on the sewage drain
- 10 urinate in front of it
- 11 to enter into it 12 a knife
- 13 one (later) slaughters with
- 14 diminishes (the value)
- 15 in danger (of dying soon)
- 16 enhances (the value)
- 17 cut the meat up with it
- 18 by way of loss & destruction
- 19 all beyond the grasp of man
- 20 and wasn't made by man
- 21 the mountains & the hills
- 22 initially 23 springs that flow
- 24 for the masses (public)
- 25 in the place of their growth
- 26 (merely) set aside (specified)
- 27 (one of the two) organs/pipes
- 28 (if it was) exchanged for
- 29 to the ground of the earth
- 30 if he dug out pits
- 31 trenches and caverns
- 32 uprooted by a wave
- 33 (if he) lifted it up in his hand
- 34 mountain rocks that slid down
- 35 in their (new) places

ג ישראל שזקף¹ לכהן להשפחות לה ולא השפחה לה, וכא עובד-פוכבים והשפחה לה - אסרה" בהנאה, שזקיסקה - מצשה". וכן אם זקף ביצה' וכא עובד-פוכבים והשפחה לה - אסרה". חסך דלעת וכיוצא בה והשפחה לה - אסרה". השפחה לחצי דלעת וחצי האחר קערה' בו - הרי זה אסור' מספק: שקא זה החצי כמו⁵ יד" לחצי הנעבד. אילן שצטעו מתחלה שיהיה נעבד - אסור בהנאה", וזו היא אשרה" האמורה בתורה. הנה אילן נטוע ונדעו יוסקלו" לשם עבודה-זרה", אפילו הקריף" והרכיב" בגופו של אילן והוציא⁶ שריגים" - פורת את-השריגים והם אסורים בהנאה, ושאר האילן מחר". וכן המשפחה לאילן, אף-על-פי שלא נאסר גופו" - כל-השריגים והקליים והלוקבים" והפרות שיוצא קד"מן שהוא נעבד, הרי אלו אסורין בהנאה". אילן שקי העובדי-פוכבים משמרים את-פרותיו ואומרים: שהם מוכלים לעשות מהם שכל' לבית עבודה-זרה פלוני, ועושים מהם שקר ושומים אותו ביום⁷ תגם - הרי זה האילן אסור בהנאה, מפני שסחמו שהוא אשרה וקפיקה עושים בפרותיו בה, שזו היא חלקה של אשרה".
 ד אילן שמצמידים פחתיו עבודת-פוכבים: קד"מן שהיא סחתי - אסור בהנאה, נקטה מחתיו - הרי זה מחר', מפני שאין האילן עצמו הוא הנעבד. בית שפנאו עובד-פוכבים מתחלה שיהא הבית עצמו נעבד, וכן המשפחה לבית כגני - הרי זה אסור בהנאה". הנה כנוי וסידוי וכיו"ד לשם עבודה-זרה צד שנתחדש - נוטל מה-שחדש והחדוש אסור בהנאה, מפני שצשאהו לעבדו, ושאר הבית - מחר". הכנים עבודת-פוכבים לתוך הבית": קד"מן שהיא שם - הבית אסור בהנאה, הוציאה - חפר הבית". וכן אכן שחצבה" מתחלה לעבדה - אסורה בהנאה", היתה מצובה וצירה וכירה" שפעבה, אפילו ציר וכיר כגוף" האכן - ואין צריך לומר אם כיר צליה" - נוטל" מה-שחדש והוא אסור בהנאה, הואיל ונעשה שיעבד, ושאר האכן - מחר".
 ה אכן שהעמיד²³ צליה" עבודת-פוכבים - הרי זו אסורה קד"מן שהיא צליה; סלקה - האכן מתרת". מי שהיה ביתו סמוך לעבודה-זרה' ונפל - אסור לקנותו". כיצד יעשה? כונס לתוך ארבע אמות שו"י ובונה; ואותו הנות - מסלאהו קוצים או צואה, כדי שלא ירחיב לבית עבודה-זרה'. הנה הכתל שיש ושג עבודה-זרה' - ידון³¹ המצפה³¹ למצפה: מקצה שו"י" - מחר-בהנאה, ושג עבודה-זרה: אכני³² עצי³² עפרו, הכל - אסור בהנאה".
 ו כיצד מאבד עבודת-פוכבים ושאר דברים האסורים בגלגלה,

- 1 that stands a brick up
- 2 trimmed
- 3 (if) one cut (off) a gourd
- 4 is attached to it
- 5 is like a handle
- 6 (later) pruned & trimmed
- 7 bent (to extend the tree)
- 8 (received a) graft
- 9 onto the trunk of the tree
- 10 branches (then) came out
- 11 one must cut off 12 leaves
- 13 and sprouts/blossoms
- 14 guard 15 prepared
- 16 an alcoholic beverage
- 17 on the day of their holiday
- 18 its presumption (is)
- 19 the ritual/statute
- 20 which had established
- 21 entered 22 that was hewn
- 23 that had placed upon it
- 24 (once) it is removed
- 25 is adjacent
- 26 it falls/collapses
- 27 and that space
- 28 fill it up with thorns
- 29 excrement
- 30 so it shouldn't be left open
- 31 it is judged as 1/2 & 1/2
- 32 its stones beams & earth
- 33 because of it/on its account

כגון: משמשיה ותקלבת שנהז - שחמק'תורה'קרום" או שורף'ומטיד קים'המלח".

ז דבר שאין בו תפיסת יד אדם שנגעבד, כגון: הרים, ובהמה, ואיזן, אף-על-פי שהנגעבד עצמו קטר בהנאה, צפוניו" - אסורים בהנאה; והנהנה בקל-שהוא מהם - לוקה, שנגמאר: לא-תלמד קטר תהב עליהם" (דברים ז, כה). וקל-צפוני עבודת-כוכבים" הרי הם בקל משמשיה".

ח עבודה-גרה של גויים שבטלוג גויים קדם⁵ שתבא⁵ ליד ישראל - הרי זו תמרת בהנאה, שנגמאר: פסילי אליהם תשפון כאש (שם), קשבאו לדינו והם נוהגים בהם אלהות; אכל אם בשלום - הרי אזו קמרון".

ט עבודה-גרה של ישראל אינה בטלה לעולם. אפילו היה לגוי⁶ כה⁶ שתמות' - אין בטולו מועיל⁷ כלום, אלא אסורה בהנאה לעולם וטעונה⁸ גנינה". וכן עבודה-גרה של גוי שקבא ליד ישראל והחרקך בטלה לגוי - אין בטולו מועיל קדום, אלא אסורה בהנאה לעולם. ואין ישראל מבטל עבודה-גרה נאפילו ברשות גוי. גוי קטן, או שוקה - אינו מבטל עבודה-גרה. וגוי שבטל עבודה-גרה בין שלו בין של גויים אחרים בעל-קרחו - אף-על-פי שאנסו¹² ישראל¹² על-כף - הרי זו בטלה, ובלבד שיהא הגוי המבטל עובד עבודת-כוכבים; אכל מי שאינו עובד עבודת-כוכבים אין בטולו בטול. המבטל עבודה-גרה - בטל משמשיה, בטל משמשיה - משמשיה קמרים והיא אסורה בהנאה כמו שהיתה, עד שיבטלנה. ותקלבת עבודה-גרה אינה בטלה לעולם".

י כיצד מבטלה? קטע ראש¹³ חסמה, ראש אונה, ראש¹⁵ אצבעה, פחסה¹⁶ קפניה - אף-על-פי שא חסרה - או שמקרה¹⁸ לצורף ישראל - הרי זו בטלה; אכל אם משקנה או מקרה לגוי או קישראל שאינו צורף, או שנקלה²¹ צקיה²¹ מפת ולא פנה, גנבה²³ קטנים ולא תבעיה, רבץ²⁵ קפניה²⁵ השתין²⁵ קפניה, גררה²⁶, ורבץ²⁷ את-הצואה - הרי זו אינה בטלה".

יא עבודה-גרה שהניחיה עובדיה: בשעת שלום²⁹ - מתרת בהנאה, שחרי בטלוגה; בשעת מלחמה³⁰ - אסורה, מפני שא הניחיה אלא מפני הטלמקה. עבודה-גרה שנשברה³¹ מאליה - שקריה³² אסורים" בהנאה עד שיבטלנה. לפיכך, המוצא שברי עבודה-גרה - הרי אזו אסורין בהנאה, שמא לא בטלוג הגויים". ואם היתה של פרקים³⁴ והדיוטי³⁵ יכול להחזירה - צריך לבטל כל-פרק ופרק מפרקיה, ואם אינו יכול להחזיר - כינו שבטל אבר³⁷ אחד ממנה, פטלו כל-השברים".

- 1 grind and scatter in the wind
- 2 burn and cast (ashes)
- 3 its covering (to embellish)
- 4 covet
- 5 before it came to the hand (of)
- 6 in partnership with a non-Jew
- 7 help at all 8 requires burial
- 9 in domain/possession (of)
- 10 imbecile 11 by being forced
- 12 a Jew forced him to do so
- 13 one cuts off tip (of) its nose
- 14 (of) its ear 15 (of) its finger
- 16 smoothes out its face
- 17 nothing is missing
- 18 it was sold
- 19 to a Jewish jeweler
- 20 gave as security deposit
- 21 there fell upon it a landslide
- 22 and they never evacuated it
- 23 it was stolen by thieves
- 24 they didn't claim it
- 25 they spit or urinated before it
- 26 they dragged it
- 27 they threw upon it
- 28 that was left behind (by)
- 29 during a time of 30 war
- 31 that broke by itself
- 32 her fragments
- 33 one that finds
- 34 (made as separate) units
- 35 average individual
- 36 to reassemble them
- 37 one limb from her

יב מנח עבודה-גרה שנקנס' - צוין¹ הוא אסור בהנאה עד שינמץ² רבו' גיד עובד-כוכבים, וכימוס" שנקנס - קמרים. אינה בימוס, ואינה מנכס? בימוס - אכן אחת, מנכס - אכנים הרבה. וכיצד מבטלים אבני-מרקלים? כינו שקנה מהן בגזן, או חפה³ קנו" את-הדרכים וכיוצא באלו - הרי הן קמרות" בהנאה. כיצד מבטלים את-האשרה? קרסם⁴ ממנה⁴ עלה, או ורד⁵ ממנה⁵ יונק", נטל ממנה משל או שרביט, או ששפאה⁶ שלא לקרקה" - הרי זו בטלה, שפאה לקרקה" - היא אסורה ושפאה" קמרים. ואם היתה של ישראל: בין לקרקה בין שלא לקרקה, בין היא ובין שפאה - אסורה לעולם, שעבודה-גרה של ישראל אין לה בטול לעולם.

פרק תשיעי

א שלשה ימים לפני חגם של עובדי-כוכבים אסור לקח⁷ מהם ולקבר⁸ להם דבר⁹ המתקנים, לקוות¹⁰ מהם ולקלוותם, דפריע¹¹ טהם ולקריע¹² להם¹² מלנה בשטרי או על-הפולפון, אכל מלנה על¹³ פה נפרצין¹⁵ מהם, מפני שהוא כמציל¹⁴ מידם. ומתן למכר להם דבר שאינו מתקנים, כגון: ירקות¹⁷ ותבשיל, עד¹⁵ יום חגם. בפה דברים אמורים' - בארץ-ישראל", אכל בשאר ארצות" אינו אסור אלא יום חגם בלבד. עבר, ונשא¹⁸ ונתן עמהם באותם השלשה ימים - הרי זה קטר בהנאה, והנושא ונותן ביום חגם עמהם - הרי זה אסור בהנאה".

ב ואסור לשלח¹⁹ דורות¹⁹ לעובד-כוכבים ביום²⁵ אידוסי, אלא אם כן נודע לו שאינו מודה בעבודה-גרה ואינו עובדה". וכן עובד-כוכבים ששלח דורות²⁰ קישראל ביום חגו - לא יקבלנו ממנו, ואם חשש²⁷ לאיבה" - נוסדו²⁸ בקניו ואינו נהנה בו, עד שינודע לו שנה הנקרי אינו עובד עבודה-גרה ואינו מודה בה".

ג הנה אידם של אותם עובדי-כוכבים ימים הרבה: שלשה, או ארבעה, או עשרה - כל-אותם הימים ביום אחד הם, וקלם אסורים עם שלשה ימים לקניהם". ד אדומים - עובדי עבודה-גרה הם ויום ראשון הוא יום אידם, לפיכך אסור לשאת ולתת עמהם בארץ-ישראל: יום תמישי³¹ ויום³² ששי שקבל-שבת ושבת; ואין צריך לומר יום ראשון עצמו, שהוא אסור בכל-מקום. וכן נוהגים עמהם בכל-אידיהם". ה יום³³ שמתכנסים בו עובדי-כוכבים להעמיד³⁴ להם מלכה ומקריבים ומקלטים³⁵ - יום חגם הוא, והרי הוא כשאר חגיהם", אכל עובד-כוכבים שעושה הוא חג עצמו ומודה לעבודה-גרה שלו ומקלטה: ביום שנוצר³⁶ בו, ויום תגלחת³⁷ קלנו

- 1 damaged 2 it is still
- 3 a majority is demolished
- 4 platform 5 covered with them
- 6 the roads/paths
- 7 pluck off a leaf from it
- 8 cuts off a twig from it
- 9 scepter 10 shaves her off
- 11 her shavings (are)
- 12 a non-perishable item
- 13 to borrow from them
- 14 to lend to them
- 15 (to) accept payment from them
- 16 to repay them for a loan
- 17 with a document
- 18 on collateral
- 19 a verbal loan
- 20 like salvaging (\$) from their hands
- 21 vegetables or a cooked dish
- 22 if one transgressed
- 23 did business (took & gave)
- 24 send a gift
- 25 on the day of his holiday
- 26 accept it
- 27 if he suspected animosity
- 28 take it in front of him
- 29 before them 30 Christians
- 31 Thursday (the 5th day)
- 32 Friday (the 6th day)
- 33 the day that gather together
- 34 to establish for themselves
- 35 and offer praises
- 36 that he was born in it
- 37 that he shaved his beard

או כדוריתו, ויום שעשה בו² מן² המים, ושנצא מבית³ האסורים, ויום שעשה בו משתה¹ לרבנו וביוצא באלי - אינו אסור אלא אותו היום ואותו האיש בלבד. וכן יום שימות להם בו מת ונעשהו חג - אותם העושים אסורין אותו היום. וכל-מיתה ששורפין בה כלים ומקטרים קטרת⁴, בנדוע שיש בה עבודה-וזה⁵. אין יום החג אסור אלא לעובדיה בלבד; אבל אדם ששמחים בו ואוכלים ושותים ומשקרים⁶ אותו מפני מנהגו, או מפני כבוד הקלף, אבל הם אין מודים בו - הרי אלו מקטרים לשאת ולתת עמהם.

ו דברים שהם מיוחדים למין ממני עבודה-וזה⁷ שהאוחז מקום-אסור למכר לעובדי אותה עבודה-וזה⁸ שבאותו המקום לעולם, ודברים שאינם מיוחדים לה - מוכרים אותם סתם. ואם פורש העובד-כוכבים, שהוא קונה אותם לעבודת-כוכבים - אסור למכר לו, אלא אם כן פסלו מהקריבו⁹ לעבודה-וזה, לפי שאין מקריבין חטור לעבודת-כוכבים.

ז היו מערכים דברים המיוחדים עם דברים שאינם מיוחדים, כגון: לבונה וזה¹⁰ בכלל לבונה שהורה¹¹ - מוכר הכל סתם, ואין חוששין שמא ילקט הנזק לבנה לעבודת-כוכבים. וכן כל ביוצא כזה.

ח כשם שאין מוכרין לעובד-כוכבים דברים שמתחזקים בהם ידוהם לעבודת-כוכבים, כך אין מוכרין להם דבר שיש בו נזק¹² לרבים, כגון: דגים וצאירות, וקליין, וקליין וקליין, ואין משחזין להם את-הזון. וכל שאסור למכרו לעובד-כוכבים, אסור למכרו לישראל החשוד למכר לעובד-כוכבים, וכן אסור למכר קלי גזק לישראל הסטים.

ט היו ישראל שוכנים בין העובדי-כוכבים וקרתו להם ברית - מתר למכר קליין לעבדי הקלף וניסוחיו, מפני שעושים בהם מלחמה עם צרי המדינה הנחילה ונמקאו מגנים קליינו, שהרי אנו שרויים בתוכם.

י עיר שיש בה עבודת-כוכבים - מתר להצד חוצה לה, ואסור להקנס בתוכה, הנה חוצה לה עבודת-כוכבים - מתר להצד בתוכה. ההוצד מקום לקום - אסור לו לעבר¹³ בעיר שיש בה עבודת-כוכבים. בפה דברים אמורים - בזמן שהוצד מיוחדת לאותו מקום, אבל אם יש שם דרך אחרת ונקרה ונהלף בו - מתר.

יא אסור לננות עם העובדי-כוכבים כפה¹⁴ שפמעידים בה עבודה-וזה, ואם עבר ובה - שקרו מתר. אבל בונה הוא לכתחלה הטלילין או החצר שיש בה אותה הכפה.

יב עיר שיש בה עבודת-כוכבים והיו בה תנאים מקטרות¹⁵ ושאינו מקטרות: המקטרות - אסור להנות בהן כל מה-שבחוקן, מפני שהתקנתן שבגלל עבודת-כוכבים נתעשרו, ושאינו מקטרות - מקטרות בהנאה. תנאים של עבודת-כוכבים אסור לשכרו, מפני שהנה עבודת-כוכבים.

יג המוכר בית לעבודת-כוכבים - דמיו אסורים בהנאה יולדיהם קים המלח, אבל עובדי-כוכבים שאנסו ישראל ונלוו בלחו והעמידו בו עבודת-כוכבים - דמיו מקטרים, וכחב ומעלה בערכאות שקמה.

יד נתליון של עובדי-כוכבים - אסור לספר בהם. הולליון קליון של עובדי-כוכבים ולוקחין מהם בהמה, עבדים ושפחות בגויותן, ובתים ושודות וקרמים, וכחב ומעלה בערכאות שקמה - מפני שהוא כמצי' מידם. בפה דברים אמורים - בלוקח מבצל הבית שאינו נותן ללכס, אבל הלוקח שם מן המגר - אסור, מפני שהוא נותן מקס והמקס לעבודת-כוכבים, ונמקא זה מהנה עבודת-כוכבים. עבר ולקח מן-המגר: אם בהמה לקח - מנשר¹⁶ פרסותיה מן-הארובה וקמטה, ואם כסות וקלים לקח - ירקבו. לקח מעות וקלי מתכות - יולידים קים המלח, לקח עבד - לא מצדים ורא מורידים.

טו עובד-כוכבים שעשה לבנו או לבתו משתה - אסור להנות מסעדתו, ואפילו לאכל ולשתות הישראל משלו שם - אסור, הואיל ובמסבת עובדי-כוכבים אכלו, ומאימתי אסור לאכל אצלו - משניתחיל לעסק ויהיו צרכי סעדה, וקליימי המשפחה, ולאחר ימי המשתה שדשים יום. ואם עשה סעדה אחרת מתמת הנשואין אפילו לאחר שדשים יום - אסור, עד שנים-עשר חדש, וכל-ההתקנה הזאת - מפני עבודה של כוכבים הוא, שנאמר: וקרא לה ואכלת מזבתה וקחתה מבנותי לבנותי וננו בנותי אחרי אלהיהן והננו את בנותי אחרי אלהיהן (שמות לד, טו-טז).

טז בת ישראל לא תניק את-בנה של עובדת-כוכבים, מפני שהעובדת בן לעבודת-כוכבים. ולא תניק את העובדת-כוכבים, אבל מניקת היא בשקר - משום איבה. והעובדת-כוכבים מניקת את-בת-ישראל ומניקה את-בנה בראשה - קדו שרא מתרגומי.

יז ההוללים לתרפות עבודת-כוכבים - אסור לשאת ולתת עמהם, ונקאים - מתרין. והוא: שרא יהיו קשורין זה זה, שראם היו קשורין - שרא וצתם חזר. ישראל ההולף לתרפות עבודת-כוכבים: בתליקה - מתר לשאת ולתת עמו, שרא

- 1 shops that are adorned
- 2 that due to 3 to rent
- 4 this benefits (to)
- 5 compelled a Jew (to sell)
- 6 and forcibly took his house
- 7 he can write (a bill of sale)
- 8 present it in their courts
- 9 flutes
- 10 to play them during eulogies
- 11 one may go to 12 a fair
- 13 maidservants while still goyim
- 14 fields and vineyards
- 15 from a private individual
- 16 tax 17 from a merchant
- 18 he should cut off
- 19 her (the animal's) hooves
- 20 from below the anklebone
- 21 garments 22 let them rot
- 23 metal vessels
- 24 don't help him up
- 25 don't push him down
- 26 for his son or daughter
- 27 a festive meal
- 28 from his own (food) there
- 29 in the celebration (of)
- 30 from when (is it)
- 31 in his company
- 32 from when he begins
- 33 to be involved & to prepare
- 34 the needs/provisions of
- 35 and all of the days of
- 36 (for) thirty days
- 37 because of the wedding
- 38 twelve months
- 39 this entire protective stringency
- 40 (lest) he call to you
- 41 and his daughters will go astray
- 42 & they will lead astray your sons
- 43 shouldn't nurse
- 44 she is (thereby) raising
- 45 and not serve as a midwife
- 46 (but only) on her own property
- 47 she won't kill (the child)
- 48 one on the way to
- 49 the (moral) pits of
- 50 (but) on the way (back)
- 51 connected together
- 52 their desire will be to return
- 53 perhaps

- 1 or his peculiar hairstyle
- 2 he came up from the sea
- 3 from prison
- 4 a feast for his son
- 5 that rejoice during it
- 6 observe it
- 7 distinctive
- 8 to (one) type of (many) types
- 9 without qualification
- 10 makes explicit
- 11 acquiring them
- 12 disqualifies it
- 13 (an offering that is) lacking
- 14 pure frankincense 15 black
- 16 perhaps he will collect
- 17 by itself
- 18 that strengthen their hands
- 19 damage to the public
- 20 bears and lions 21 weapons
- 22 "cables" and chains
- 23 sharpen 24 suspected
- 25 thieves
- 26 when Jews dwell amongst
- 27 cut (make) a covenant w/ them
- 28 and his soldiers
- 29 enemies of the country
- 30 to save it
- 31 it (also) protects us
- 32 we (also) dwell among them
- 33 to walk around it 34 to enter
- 35 to pass through
- 36 he happens to go on this one
- 37 a dome
- 38 that will have erected (under) it
- 39 his income
- 40 w/o any reservations
- 41 a palace 42 courtyard

יחזר בו¹, ויחזירה - אסור². ישראל מומר, בין בהליכה בין בחזירה - אסור³.

יח ישראל שהלך ליריד של עבודת-כוכבים: בחזירה - אסור לשאת ולתת עמו, שמא עבודה-זרה מבר⁴ להם שם, ודמי עבודה-זרה גיד ישראל - אסורים בהנאה, ובגד עובד-כוכבים - מתרין בהנאה. ומפני זה נושאים ונותנים עם עובד-כוכבים הבר⁵ מן-היריד שהוא⁶, ואין נושאים ונותנים עם ישראל הבר⁷ מן-היריד שהוא, ולא עם ישראל מומר, לא בהליכתו ולא בחזירתו⁸.

פָּרָק עֲשִׂירִי

א אין כרתין ברית לשבעה עממים¹, כדי שנעשה עמהם שלום ונניח² אותם לעבד עבודה-זרה, שנאמר: לא-תכרת להם ברית (דברים ז, ב) - אלא יחזרו מעבודתם, או יתרגו. ואסור לרמם עליהם³, שנאמר: ולא תחנם⁴ (שם). לפיכך אם ראה אחד מהם אובר⁵ או טובע בהר⁶ - לא לעזבו, וראהו נטוי למות⁷ - לא יצילנו, אכל לאבדו⁸ קידו או דחפו⁹ לבור וביוצא בזה - אסור, מפני שאינו עושה עמנו מלחמה. במה דברים אמורים? - בשבעה עממים: אכל המוסרים¹⁰ והמנינים¹¹ והאפיקורסים¹² מישראל - מזנה לאבדם; קיד וקהורידם לבר¹³ שחת¹⁴, מפני שהם מלמדים¹⁵ וישראלים את-העם מאחריה¹⁶, כצדוק ובייתוס¹⁷ ותלמידיהם¹⁸. שם ורשעים ירקבו¹⁹. ב מכאן²⁰ אמה²¹ למה²², שאסור לרפאת²³ עובדי-כוכבים אפלו בשכר. ואם היה מתירא²⁴ מהם או שהיה חושש משום איבה²⁵ - מרפא בשכר, אכל בחנם²⁶ - אסור²⁷. וגר תושב²⁸, הואיל ואמה²⁹ להחיותו³⁰, מרפאים אותו בחנם.

ג אין מוקרין להם בתים ושדות¹ בארץ-ישראל, ובסוריא² - מוקרין להם בתים, אכל לא שדות; ומשלירין³ להם בתים בארץ-ישראל, ובכלבד⁴ שלא יעשו שכונה⁵. ואין שכונה פחות משלשה⁶. ואין משכירין להם שדות⁷, ובסוריא⁸ - משכירין להם שדות⁹. ומפני מה החמירו בשדות¹⁰ - מפני שיש בה שמים¹¹ מפליעה¹² מן-המעשרות, ונותן להם תננה¹³ בפרקע¹⁴. ומתיר למכר להם בתים ושדות בחוצה¹⁵ לארץ¹⁶, מפני שאינה ארצנו¹⁷. ד אף במקום שהחמירו להשכיר¹⁸ - לא לביית-דירה התיירו, מפני שהוא מכנים¹⁹ לתוכה עבודת-כוכבים, ונאמר: ולא תביא תושבה אל-בימה²⁰ (דברים ז, כו); אכל משכיר להם בתים לעשותם אצל²¹. ואין מוקרין להם פרות ותבואה²² וכיוצא בהם במחבר לפרקע²³; אכל מוכר הוא משליק²⁴, או מוכר לו על-מנת²⁵ לקץ וקצץ²⁶. ומפני מה אין מוקרין להם - שנאמר: ולא תחנם²⁷ (שם, ב) -

- 1 with the seven nations
- 2 and allow them
- 3 to be merciful to them
- 4 don't show them favor
- 5 swept away or drowning
- 6 in the river 7 don't pull him up
- 8 he is drawing close to death
- 9 don't save him
- 10 to directly cause him to perish
- 11 to push him into the pit
- 12 traitors (to hand over Jews)
- 13 types of heretics
- 14 bring them down
- 15 to the pit of destruction
- 16 oppressors
- 17 they sway the people
- 18 away from Hashem
- 19 and their students (did)
- 20 name of wicked should rot
- 21 from here you learn
- 22 to heal 23 afraid 24 for free
- 25 resident alien
- 26 commanded to sustain him
- 27 fields 28 in Syria 29 rent
- 30 a neighborhood
- 31 less than 3 (houses)
- 32 are we stricter
- 33 this nullifies her (the field)
- 34 from (the Mitzvah of) Tithes
- 35 a physical hold 36 out of Israel
- 37 our land
- 38 even in a place/situation
- 39 that they permitted
- 40 not for use as a dwelling
- 41 they will bring into it
- 42 bring an abomination
- 43 to use as storehouses
- 44 and grain
- 45 while attached to the ground
- 46 from when he detaches (them)
- 47 on condition that he will detach
- 48 and (then) he detaches it

לא חתן להם תננה בפרקע, שאם לא יהיה להם פרקע - ישיבתם ישיבת צראי¹ היא. וכן אסור לספר² בשבתם, ואפילו לומר: במה נאה עובד-כוכבים זה בצורתו³! כל וחמר⁴ שיספר בשבח מצשיו, או שיחבב⁵ דבר מדבריהם, שנאמר: ולא תחנם⁶ (דברים ז, ב) - לא יהיה להם חן בצנייה, מפני שגורם להדבק⁷ עמו ולקמדם ממעשיו הרעים. ואסור לתן להם מתנת חנם⁸, אכל נותן הוא לגר תושב, שנאמר: לגר אשר-בשעריך תתננה נאכה או מבר⁹ לנכרי (דברים יר, כא) - במקריה ולא בנתינה.

ה מפרטים¹ עניי עובדי-כוכבים עם עניי ישראל - מפני דרכי שלום², ואין ממחין³ בידי עניי עובדי-כוכבים בלקט, שכלה ופאה⁴ - מפני דרכי שלום; ושואלים בשלומם, ואפילו ביום חנם⁵ - מפני דרכי שלום. ואין בולפים⁶ להן שלום לעולם. ולא יכנס לביתו של עובד-כוכבים ביום חגו⁷ לתת לו שלום. מצאו בשוק, נותן לו שלום בשפה רפה⁸ ובכלבד⁹ ראש¹⁰. ו אין כל-הדברים האלו¹¹ אמורים, אלא בזמן שגרו ישראל לבין העובדי-כוכבים, או שיד עובדי-כוכבים תקיפה על-ישראל; אכל בזמן שיד ישראל תקיפה עליהם - אסור לנו להניח עובדי-כוכבים בינינו. ואפילו יושב ישיבת צראי¹², או עובר במקום לקום בסחורה¹³ - לא יעבר בארצנו אלא עד שיקבל עליו שבע מצוות שנצטוו בני-נת, שנאמר: לא ישובו בארצה (שמות, כג, ג), אפילו לפי שעה¹⁴. ואם קבל עליו שבע מצוות - הרי זה גר תושב. ואין מקבלין גר תושב אלא בזמן שהיוכל נוהג¹⁵, אכל שלא בזמן היובל¹⁶ - אין מקבלין אלא גרי צדק בקרב.

פָּרָק אֶחָד-עָשָׂר

א אין הולכין בתקות העובדי-כוכבים, ולא מדמין להם לא במלבוש ולא בשער¹ וכיוצא בהם, שנאמר: ולא תקכו בתקות הגוי (ויקרא כ, כג); ונאמר: ובתקותיהם לא תלכו² (שם יח, ג); ונאמר: השמר לה פן-תנקש אתריהם (דברים יב, ד) - הכל בצדקן אחד³ הוא מזהיר: שלא יזמה להם, אלא יהיה הישראל מלמד מהם ונדוע במלבושו ובשער מצשיו, כמו שהוא מקביל מהם במדעו⁴ ובדעותיו⁵. וכן הוא אומר: ואבדל⁶ אתכם מן-העמים (ויקרא כ, כו). לא ילבש במלבוש המיתר⁷ להם ולא יגדל ציצית⁸ ראשו כמו ציצית ראשם; ולא יגלם⁹ מן-הצדדין ויגים השער באמצע כמו שהם עושין - וזה הנקרא: בלורית¹⁰. ולא יגלח השער¹¹ מנגד¹² פניו מאזן¹³ ויניח הפרע¹⁴ מצאתיו, כדרך שעושין הם. ולא יבנה מקומות כבנין היקלות של עובדי-כוכבים,

- 1 their dwelling
- 2 is (seen as) a temporary dwelling
- 3 to recount their praiseworthiness
- 4 how attractive 5 in his physique
- 6 all the more so 7 of his deeds
- 8 to endear any of their things
- 9 beauty / greatness in your eyes
- 10 causes (you) to cling to him
- 11 to learn from his bad actions
- 12 a free gift 13 to the non-Jew
- 14 provide (\$) support (for)
- 15 the poor of
- 16 for the paths of peacefulness
- 17 prevent by the hands of
- 18 with fallen stalks of grain
- 19 forgotten sheaves of grain
- 20 the corner (of the field)
- 21 inquire about their welfare
- 22 repeat (be profuse)
- 23 found him in the marketplace
- 24 with a soft voice
- 25 with a serious demeanor
- 26 when Israel is exiled amongst
- 27 prevails over
- 28 a temporary resident
- 29 one passing from place
- 30 with merchandise
- 31 they shall not dwell
- 32 even temporarily
- 33 when Jubilee year is in effect
- 34 convert due to righteousness
- 35 in the statutes (of)
- 36 resemble them 37 in their attire
- 38 nor in hair style
- 39 guard yourself
- 40 lest you be attracted
- 41 all (3 prohibitions)
- 42 are prohibiting one point
- 43 distinct 44 recognizable
- 45 in his ideology
- 46 and the rest of his behavior
- 47 that is distinctive to them
- 48 grow the threads (hairs)
- 49 shave from the sides
- 50 and leave hair in the middle
- 51 hair on front of face
- 52 from ear to ear
- 53 leave a growth (of hair)
- 54 at the back (of the head)
- 55 build places
- 56 like the building of stadiums

- 1 an astrologer
- 2 tries to predict (special) times
- 3 with astrology
- 4 makes known those distortions
- 5 that the fools imagine
- 6 to that (particular) time
- 7 the astrologer designated
- 8 grasps (fools) the eyes
- 9 creates an illusion
- 10 before onlookers
- 11 an act of amazement
- 12 who is one that casts spells
- 13 with incantations
- 14 a spoken language
- 15 and have no meaning
- 16 he considers it
- 17 in his foolishness
- 18 are beneficial
- 19 snake 20 scorpion
- 21 he won't be harmed
- 22 some of them hold
- 23 a key or a rock 24 anything
- 25 showed (gestured) w/his finger
- 26 move
- 27 that Chover said about him
- 28 those (very) sounds 29 benefit
- 30 he participated in
- 31 unusual and abhorrent names
- 32 cause no harm
- 33 there is no benefit in them
- 34 one that bit him 35 whisper
- 36 to settle his mind
- 37 to strengthen his heart
- 38 since he is in danger
- 39 (Rabbis permitted (it) to him
- 40 his mind shouldn't panic
- 41 on a wound 42 reads
- 43 so he won't be overcome w/fear
- 44 in order that he will sleep
- 45 not only are they included as
- 46 the deniers of Torah
- 47 because they equate
- 48 (as) cures for the body
- 49 and they are (really) only
- 50 cures for the soul
- 51 but a healthy person
- 52 or a chapter from Psalms
- 53 will protect him
- 54 the merit of the reciting of them
- 55 and he will be saved
- 56 from difficulties and injuries
- 57 inquires to (of) the dead
- 58 starves himself
- 59 sleeps in a graveyard
- 60 a dead person will come to him
- 61 in a dream & he will inform him
- 62 what he asked regarding it
- 63 and they sleep by themselves
- 64 and speak with him
- 65 principle of matter (rule of thumb)

ח אינהו מעונן? - אלו גותג' עתים' שאומרים באצטגנינות:
 יום פלוני טוב, יום פלוני רע, יום פלוני ראוי לעשות בו
 מלאכה פלונית, שנה פלונית, או חדש פלוני רע לדבר פלוני.
 ט אסור לענון, אף-על-פי שלא עשה מעשה, אלא הודיע אותם
 הפגמים שהפסידים⁵ המזמים⁶ שהם דברי אמת ודברי חכמה.
 וקל-העושה מפני האצטגנינות⁷ וכן מלאכתו או הליכתו באותו
 הלכת שקבעו⁸ הוכרי⁹ שמם - הרי זה לוקה¹⁰, שנאמר: ולא תענונו
 (ויקרא יט, כו), וכן האוחז¹¹ אצל¹² העינים ומדמה¹³ כפניו הרואים
 שעושה מעשה תמהון, והוא לא עשה - הרי זה בכלל מעונן ולוקה.
 י אינהו חוברי? - זה שמדבר בדברים שאינם לשון¹⁴ עם¹⁵ ואין
 להם¹⁶ ענין, ומעלה¹⁷ על¹⁸ דעתו בסבלות שאותם הדברים
 מועילים, עד שהם אומרים: שהאומר כך נקה על-הנפש או על-
 העקרוב - אינו מויק; והאומר כך נקה על-האיש - אינו נזוק, ומהם
 אוחז בידו בעת שמדבר מפתם¹⁹ או קלע²⁰ וכיוצא בדברים האלו -
 הכל אסור, והחומר עצמו שאם בידו כלום, או שעושה מעשה
 עם דבורו, אפילו הראה באצבעו - הרי זה לוקה, שנאמר: לא
 ימצא בה... וחבר חקר (דברים יח, ייא). אצל אם אמר דברים
 בקלד, ולא הניד לא אצבע ולא ראש ולא הנה בידו כלום, וכן
 אדם שאמר עליו החובר אותם הקולות והוא יושב לפניו ומדמה
 שיש לו כוונה הנאה - מכין אותו מכת מרדות²¹, מפני שנשמתו
 בסבלות החובר, וכל-אותם הקולות והשמות המשנים²², המלכרים
 לא ירעו וגם היטב²³ אין²⁴ אתם.
 יא מי ששכח עקרב או נחש - מתר לקח²⁵ על-מקום הנשיכה,
 ואפילו בשבת - כדי לישב²⁶ דעתו ולחזק לבו. אף-על-פי
 שאין הדבר מועיל כלום, הואיל ומסקנ²⁷ הוא - התיירו לו, כדי
 שלא תשרף²⁸ דעתו עליו.
 יב הלוחש על-המכה וקורא סוסק מן-התורה, וכן הקורא על-
 התינוק שלא יבצת, והמניח ספר-תורה או תפלין על-הקטן
 בשביל שישון²⁹ - לא יי' להם³⁰ שהם בכלל מנחשים וחוכרים, אלא
 שהם בכלל הכופרים בתורה: שהם עושים דברי תורה רפואת
 גוף ואינם אלא רפואת נפשות, שנאמר: ויהיו חיים לנפשך (משלי
 ג, כב). אצל הכריא שקרא פסוקים ומזמור מתהלים כדי שחגן
 עליו וכות קריאתם ויגדל מצרות ומנזקים - הרי זה מותר.
 יג אינהו דורש אל-המתים? - זה המרעיב את-עצמו והולך
 וכן בבית-הקברות³¹, כדי שיבא מת בתלום³² ויודיעו מה-
 ששאל עליו. ויש אחרים שהם לובשים מלבושים ידועים ואומרים
 דברים ומקטירים קטרת ידועה וישנים לבדם - כדי שיבא מת
 פלוני ויספר עמו בתלום. כללו של דבר: כל-העושה מעשה כדי

כדלי שיכנסו בהם רבים כמו שהם עושים, וכל-העושה אחת מאלו
 וכיוצא בהן - לוקה.
 ב עובד-כוכבים שהיה מסתפר מישראל, כיון שהגיע קרוב
 לבגדו יתו³³ שלש אצבעות לכל-רוח, שומט³⁴ את-ידו.
 ג ישראל שהיה קרוב למלכות וצריך לישב לפני מלכיהם,
 והיה לו גנאי לפי שלא ידמה להם - הרי זה מתר לקבש
 במלבושיהם ויגלם כנגד פניו, כדרך שהם עושים.
 ד אין מנחשין³⁵ כעובד-כוכבים, שנאמר: לא תנחשו (ויקרא
 יט, כו). כיצד הוא הנחש? כגון אלו שאומרים: הואיל ונפלה
 פתי³⁶ מפי, או נפל מקל³⁷ מנדי, איני הולך למקום פלוני היום.
 שאם אלה - אין תפציל³⁸ לעשים; הואיל ועבר³⁹ שיעל⁴⁰ מיני, איני
 יוצא מפתח ביתי היום, שאם אצא - יפגעני אדם בקאי, וכן אלו
 ששומעים צפופה העוף ואומרים: יהיה קד ולא יהיה קד, טוב
 לעשות דבר פלוני ורע לעשות דבר פלוני, וכן אלו שאומרים:
 שחט תרגל⁴¹ זה שקרא⁴² ערבית, שחט תרגל⁴³ זה שקרא⁴⁴ כמו
 תרגל. וכן המשלים עמו: אם יארע לי קד וקד - אעשה
 דבר פלוני, ואם לא יארע לי - לא אעשה, כאלו עובד אברהם.
 וכן כל כיוצא בדברים האלו - הכל אסור, וכל-העושה מעשה
 מפני דבר מדברים אלו - לוקה.
 ה מי שאמר: דירה זו שפניתי - ספן טוב היתה עלי; אשה
 זו שנשאתי, ובהמה זו שקניתי - מברכת היתה: מצת שקניתי
 עשרתי; וכן השואל לתינוק: איזה פסוק אפתה לומדו אם אמר
 לו פסוק מן-התורה, ישמח ואמר: זה ספן טובו כל-אלו וכיוצא
 בהן - מתר, הואיל ולא כוון מעשיו ולא נמנע מעשותו, אלא
 עשה זה ספן לעצמו לדבר שקבר⁴⁵ הנה - הרי זה מתר.
 ו אינהו קוסם? - זה העושה מעשה משאר המעשיות, כדי
 שישם⁴⁶ ותפנה⁴⁷ ממשבתו מכל-הדברים, עד שיאמר דברים
 שעתידים להיות ואמר: דבר פלוני עתיד להיות, או אינו הנה; או
 שיאמר שראוי לעשות כן, והנהרו מקדו⁴⁸ יש מן-הקוסמים שהוא
 משמש כחול או באבנים, ויש מי שגוהר⁴⁹ לארץ ונוצ וצוק;
 ויש מי שמסתכל במראה של ברזל או כעששית ומדמים⁵⁰ ואומרים:
 ויש מי שנושא מל בידו ונשען עליו ומכה בו עד שתפנה ממשבתו
 ומדבר - הוא שהנביא אומר: עמי בצעו⁵¹ לשאל ומקלו⁵² יגיד לו
 (הושע ד, יב).
 ז אסור לקסם ולשאל לקוסם, אלא שהשואל לקוסם - מכים
 אותו מכת מרדות⁵³, אצל הקוסם עצמו, אם עשה מעשה
 מכל-אלו וכיוצא בהם - לוקה, שנאמר: לא ימצא בה מעביר
 בנו... קסם קסמים (דברים יח, י).

- 1 so that many can enter
- 2 getting a haircut
- 3 from when he approaches
- 4 three fingerbreadths
- 5 from every side 6 release
- 7 close to the rulership
- 8 before their kings
- 9 embarrassment
- 10 don't be superstitious
- 11 my bread from my mouth
- 12 my staff from my hand
- 13 my desires accomplished
- 14 a fox passed on my right
- 15 from entrance of my house
- 16 will encounter me
- 17 a deceitful person
- 18 the chirping of a bird
- 19 this will happen
- 20 slaughter this rooster
- 21 that crowed in the evening
- 22 this hen
- 23 one who places (makes) omens
- 24 if this or this will happen to me
- 25 this dwelling I built
- 26 that I married
- 27 that I acquired
- 28 was blessed
- 29 I became rich
- 30 one that asks a child
- 31 which verse (are)
- 32 adjust his actions 33 refrain
- 34 that already was 35 sorcerer
- 36 in order to vacate (his mind)
- 37 his thoughts will be cleared out
- 38 won't happen
- 39 be careful with this (to do it)
- 40 that they handle sand
- 41 bend down to the ground
- 42 moves (himself) and screams
- 43 looks at a mirror of metal
- 44 (reflective) glass 45 imagines
- 46 that carries a staff in his hand
- 47 and leans on it 48 and hits with it
- 49 until his thoughts are transformed
- 50 my people
- 51 will inquire with its divining rod
- 52 its staff will inform him
- 53 there shouldn't be found
- 54 amongst you
- 55 one that causes his son to pass

שִׁבָּא הַמַּת וַיִּזְדַּעוּ - לֹקָה, שְׁנֵאמַר: לֹא יִמְצָא בָּךְ מַעֲבִיר... וְדַרְשׁ אֶל-הַמַּתִּים (דְּבָרִים יח, י"א).

יֵד אֲסוּר לְשָׂאֵל בְּעַל אוֹב אוֹ בַעַל יָדְעוּנִי, שְׁנֵאמַר: לֹא-יִמְצָא בָּךְ מַעֲבִיר... וְשָׂאֵל אוֹב וַיְדַעֲנִי (דְּבָרִים יח, י"א). נִקְרְאָהָ לְמַד: שְׁבַעַל אוֹב וַיְדַעֲנִי עֲצָמָם - בְּסִקְלָה, וְהַשְׂאֵל בָּהֶם - בְּאַזְהָרָה, וּמִכַּיִם אוֹתוֹ מִכַּת מְרֻדוֹת. וְאִם כִּנּוּן מַעֲשָׂיו וְעִשָׂה בְּפִי מְאֻמְרָם - לֹקָה: טו הַמְבַשֵּׁף חֵיב סִקְלָה, וְהוּא: שֶׁעֲשָׂה מַעֲשֵׂה כַשְׁפִּים, אָבֵל הָאוֹחֵז אֶת-הַעֲיִנִים, וְהוּא: שֶׁיִּרְאֶה שֶׁעֲשָׂה וְהוּא לֹא עֲשָׂה - לֹקָה מִכַּת מְרֻדוֹת, מִפְּנֵי שֶׁלֹּא זָה"ש שְׁנֵאמַר בְּמַכְשֵׁף בְּכַזֵּב, לֹא יִמְצָא בָּךְ" - קָאו שְׁנַפְלָא אֲזַהְרַת מִימַת בֵּית-דִּין הוּא' וְאִין לֹקִין עֲדִיין, שְׁנֵאמַר: מְבַשֵּׁף לֹא תַמְיָה (שְׁמוֹת כב, יז).

טז וַדְּבָרִים" הָאֵלֶּיךָ דְּבָרֵי שְׁלֹךְ וְכִנּוּן הֵם, וְהֵם לְהַשְׁטֵעוּ לְהֵם עוֹבְדֵי-כּוֹכָבִים הַקְּדוּמוֹנִים לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, כְּדִי לְשִׁיחֲוִי אַחֲרֵיהֶם, וְאִין רְאוּי לְיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם חֲכָמִים מְחַכְמָכִים לְהַמְשִׁיךְ בְּהַקְלָיִם אֵלָיו, וְלֹא לְהַעֲלוֹת עַל-לֵב שִׁישׁ תּוֹעֵלֶת בָּהֶם, שְׁנֵאמַר: כִּי לֹא-נִחַשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא-קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל (בַּמְדַּבֵּר כג, כג), וְנֵאמַר: כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אִתָּה יוֹרֵשׁ אוֹתָם אֶל-מְלַנְגִינִים וְאֶל-קַסְמִים יִשְׁמְעוּ וְאִתָּה לֹא כֵן וְגו' (דְּבָרִים יח, יז). קָל הַמְּפָאֵן בְּדְבָרִים הָאֵלֶּיךָ וּבִיּוֹצָא בָּהֶם, וּמַחֲשֵׁב לְבַבּוֹ שֶׁהֵם אָמַת וְדְבָרֵי חֲכָמָה, אָבֵל הַתּוֹרָה אֲפָרְתָם - אֵינָם אֵלָּא מִן-הַסִּקְלָיִם וּמִחֲסֻרֵי הַדַּעַת, וּבְכַזֵּב הַנְּשִׂיִם וְהַקְּטָנִים שְׂאִין דַּעְתָּם שְׂלֵמָה. אָבֵל בְּעַלֵּי הַחֲכָמָה וְהַמְיָמִי הַדַּעַת יַדְעוּ בְּרָאוּיֹת בְּרוּרוֹת, שְׁכַל-אֵלֹהֵי הַדְּבָרִים שֶׁאֲסִרָה תּוֹרָה אֵינָם דְּבָרֵי חֲכָמָה אֵלָּא תְּהִי וְהַכֵּל, שְׁנֵאמַר כִּי הֵם חֲסֻרֵי הַדַּעַת וְנִקְשׁוּ כַּל-דְּרָכֵי הָאָמַת בְּגִלְגָּלָם, וּמִפְּנֵי זֶה אֲמַרָה תּוֹרָה כְּשֶׁהַזְּהִירָה עַל-כֵּל-אֵלֹהֵי הַהַקְלָיִם: תַּמִּים" תְּהִיָה עִם יי אֶלְהִיָּךְ (שִׁם, יג).

פָּרָק שְׁנַיִם-עֶשֶׂר

א אֵין מְגַלְחִים פְּאַתֵי הָרֹאשׁ, כְּמוֹ שֶׁהָיוּ עוֹשִׂים עוֹבְדֵי-כּוֹכָבִים וְלַחֲנִינֵיהֶם, שְׁנֵאמַר: לֹא תִכְפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם (ויקרא יט, כו). וְחֵיב עַל-כֵּל-פְּאַה וּפְאַה. לְפִיקָה, הַמְּגַלֵּחַ שְׁנֵי צְדָעֵיו - אֲפִסּוֹ בְּנֵת אַחַת וְהַתְּרָאָה אַחַת - לֹקָה שְׁתֵּים. אַחַד הַמְּגַלֵּחַ הַפְּאוֹת בְּלֶכֶד וּמַנִּים שְׁעַר כֵּל-הָרֹאשׁ וְאֶחָד הַמְּגַלֵּחַ כֵּל-הָרֹאשׁ כְּאֶחָד - לֹקָה, הוּאֵיל וְגַלַּח הַפְּאוֹת. בְּמָה דְּבָרִים אֲמֹרִים-זי - בְּאִישׁ הַמְּגַלֵּחַ: אָבֵל אִישׁ הַמְּגַלֵּחַ - אֵינוֹ לֹקָה, אֵלָּא אִם כֵּן לִיעֵ' לְמַגְלָח. וְהַמְּגַלֵּחַ אֶת-הַקָּטָן' - לֹקָה".

ב הָאִשָּׁה שֶׁגִּלְחָה פְּאַת רֹאשׁ הָאִישׁ, אוֹ שֶׁנִּתְּגַחְתָּה - פְּטוּרָה, שְׁנֵאמַר: לֹא תִכְפוּ פְּאַת רֹאשְׁכֶם וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פְּאַת וְאֶחָד וְאֶחָד (ויקרא יט, כו) - כֵּל שִׁישְׁנוּ בְּבֵל תִּשְׁחִית" יִשְׁנוּ בְּבֵל תִּשְׁחִית,

וְאִשָּׁה שְׂאִינָה בְּבֵל תִּשְׁחִית, לְפִי שְׂאִין לָהּ זָקָן - אֵינָה בְּבֵל תִּשְׁחִית" לְפִיקָה, הַעֲבָדִים" הוּאֵיל וְיֵשׁ לָהֶם זָקָן - אֲסוּרִים" בְּהַקְפָּה. ג כֵּל-מַצֻּנָת לֹא-תַעֲשֶׂה שְׁבַתוֹרָה - אַחַד אֲנָשִׁים וְאַחַד נְשִׂיִם תַּנְבִּיבִים, חוּץ מִבְּלִי-תִשְׁחִית, וּבִלְ-תִּשְׁחִית, וּבִלְ-יִשְׁמָא לַחֲנַיִם לְמַתִּים. וְכֵל-מַצֻּנָת-עֲשָׂה שֶׁהִיא מְזֻמָּן לְזָקָן" וְאֵינָה לְהַדִּירָה י - נְשִׂיִם פְּטוּרוֹת, הוּזָן מְקֻדָּשׁ הַיּוֹם, וְנִאֲכִילָת מַצָּה" בְּלִילֵי הַפֶּסַח, וְנִאֲכִילָת הַפֶּסַח וְשְׁחִיטָתוֹ, וְהַקְּהֵל, וְשֶׁמֶטָה" - שְׁהַנְּשִׂיִם תַּנְבִּיבוֹת. ד סְמֻכּוֹת וְאֶנְדְּרוּגִינוֹס" - הָרִי הֵם סָסָק". גוּתְנִיבִים עֲלֵיהֶם וְהַמְיָ" הָאִישׁ" וְהַמְיָ" הָאִשָּׁה" בְּכֵל-מְקוֹם וְתַנְבִּיבִים בְּכֵל" (אִם עֲבָרוּ - אֵינָם לֹקִים".

ה אֶחָד-עַל-פִּי שֶׁהָאִשָּׁה מְתַרַת לְגַלַּח פְּאַת רֹאשָׁה, הָרִי הִיא אֲסוּרָה" לְגַלַּח פְּאַת רֹאשׁ הָאִישׁ, וְנִאֲפִלוּ קָטָן אֲסוּר לָהּ לְגַלַּח לֹו פְּאַה. ו וּפְאַה זוֹ שְׁמַנִּיחִים בְּצֹדַע לֹא נִחְנוּ בָּהּ חֲכָמִים שְׁעוֹר, וְשִׁמְלֻנּוּ מְזֻקְלִינוּ שְׂאִינוּ מַנִּים פְּחוֹת מֵאֲרָבָעִים שְׁעוֹרוֹת. וּמְתָר לְקָטָן הַפְּאוֹת בְּמִסְפְּרֵיהֶם; לֹא נִאֲסַר אֵלָּא הַשְׁחַתָּה בְּחֻצְרָה".

ז דְּרָךְ בְּחֵי עוֹבְדֵי-כּוֹכָבִים הֵנָּה לְהַשְׁחִית זָקָנָם" - לְפִיקָה אֲסִרָה תּוֹרָה לְהַשְׁחִית הַזָּקָן. וְחֻמַּשׁ פְּאוֹת יֵשׁ בוֹ: לְחֵי הַעֲדִיין וְהַקְּחֵי הַפְּתוּחוֹן" מִמֵּיין וְכֵן לְשִׁמְלָה, וְשִׁבְלָת תּוֹקָן". וְלֹקָה עַל-כֵּל-פְּאַה וּפְאַה, וְאִם נִטְלָן לְזָן כְּאַחַת - לֹקָה חֻמַּשׁ, וְאֵינוֹ חֵיב עַד שִׁיגְלִחְנוּ בְּחֻצְרָה, שְׁנֵאמַר: וְלֹא תִשְׁחִית אֶת פְּאַת זָקְנָה (ויקרא יט, כו) - גְּלוּתָם שִׁישׁ בוֹ הַשְׁחַתָּה, לְפִיקָה אִם גַּלַּח זָקְנוֹ בְּמִסְפְּרֵיהֶם" - פְּטוּר". וְאִין הַמְּגַלֵּחַ לֹקָה עַד שִׁיִּסַּע". וְאִשָּׁה מְתַרַת לְהַשְׁחִית זָקְנָה, אִם יֵשׁ לָהּ שְׁעַר בְּזָקָן, וְאִם הַשְׁחִיתָהּ זָקָן הָאִישׁ - פְּטוּרָה".

ח הַשְּׂפָם מְתָר לְגַחְתּוֹ בְּחֻצְרָה, וְהוּא הַשְּׂעַר שֶׁעַל-גַּב הַשְּׂפָה הַעֲדִינָה; וְכֵן הַשְּׂעַר הַמְּדֻקְדָּד מִן-הַשְּׂפָה הַפְּחַתוּנָה. וְאֶחָד-עַל-פִּי שֶׁהוּא מְתָר" לֹא נִחְנוּ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁחִיתוֹ, אֵלָּא יְגַלְחֵהוּ קָצְתוֹ עַד שֶׁלֹּא יִעֲבֹר אֶכֶלָּה וְשִׁחִיָּה".

ט הַעֲבָרָת הַשְּׂעַר מֵאֲרָה הַגּוֹף, כְּגוֹן: בֵּית הַשְּׁחִי" וּבֵית הַעֲרֻוֹה - אֵינוֹ אֲסוּר מִן-הַתּוֹרָה, אֵלָּא מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים, וְהַמְּעַבִּירוֹ - מִכֵּין אוֹתוֹ מִכַּת מְרֻדוֹת. בְּמָה דְּבָרִים אֲמֹרִים-? בְּמִקּוֹם שְׂאִין מַעֲבִירִין אוֹתוֹ אֵלָּא נְשִׂיִם, כְּדִי שֶׁלֹּא יִתְמַן עֲצָמוֹ תְּקוּן נְשִׂיִם: אָבֵל בְּמִקּוֹם שֶׁמַּעֲבִירִין הַשְּׂעַר הַנְּשִׂיִם וְנִאֲנָשִׁים, אִם הַעֲבִיר - אֵין מִכֵּין אוֹתוֹ. וּמְתָר לְהַעֲבִיר שְׂעַר שְׂאֵר אֲבָרִים בְּמִסְפְּרֵיהֶם בְּכֵל-מְקוֹם. י לֹא תַעֲזֹה" אִשָּׁה עַדִּי הָאִישׁ, כְּגוֹן: שְׁתֵּשִׁים בְּרֹאשָׁה מְצַנְפָּת אוֹ כּוּבַע, אוֹ שֶׁתְּקַבֵּשׁ שְׂרִינ' וְכִיּוֹצָא כּו, אוֹ שֶׁתְּגַלַּח רֹאשָׁה כְּאִישׁ". וְלֹא יַעֲדָה אִישׁ עַדִּי אִשָּׁה, כְּגוֹן: שֶׁתְּקַבֵּשׁ בְּגָדֵי צְבָעוֹנִין וְחֵלִי זְהָבִי, בְּמִקּוֹם שְׂאִין לְוַקְשִׁין אוֹתָם הַכֵּלִים וְאִין מְשִׁימִים אוֹתוֹ

- 1 don't become tamei
- 2 that is time-bound
- 3 constant 4 except for
- 5 sanctification of (Shabbos) day
- 6 eating Matzah on Pesach night
- 7 eating the Pesach offering
- 8 and its slaughtering (offering)
- 9 gathering (of Jewish people)
- 10 rejoicing (on the festival)
- 11 (one with) blocked (organs)
- 12 one w/male & female organs
- 13 the stringencies of
- 14 that is left on the temple
- 15 a (precise) quantity
- 16 we've heard from our elders
- 17 hairs 18 remove
- 19 with scissors
- 20 destruction (removal) w/razor
- 21 upper and lower cheeks
- 22 on the right and left (sides)
- 23 and the chin of the beard
- 24 the moustache
- 25 on the upper lip
- 26 that dangles 27 its ends
- 28 so that it no longer prevents
- 29 removal of the hair
- 30 from the rest (of) the body
- 31 armpit 32 genital area
- 33 from words of scribes (Rabbis)
- 34 make oneself appearance (of)
- 35 (of the) other limbs
- 36 don't adorn
- 37 place a turban on her head
- 38 or a hat 39 to wear armor
- 40 colored garments
- 41 or golden bracelets
- 42 wear these garments

- 1 to inquire (of)
- 2 one who avails himself of them
- 3 acts according to his words
- 4 a sorcerer 5 it appears that he did
- 6 that is given as punishment for
- 7 they (practices) that misled by them
- 8 the ancient
- 9 in order that they will be drawn
- 10 to be drawn after
- 11 these stupidities
- 12 that there is a benefit
- 13 (there is) no superstition
- 14 nor sorcery
- 15 you are conquering them
- 16 (they) listen (pay attention to)
- 17 anyone that believes
- 18 and considers in his heart
- 19 outlawed
- 20 the fools and feeble-minded
- 21 philosophically well-developed
- 22 pure ones of understanding
- 23 know with clear proofs
- 24 empty and stupid
- 25 that are drawn after them
- 26 they abandoned
- 27 because of them
- 28 be complete/pure
- 29 shave corners of the head
- 30 do not round (cut off)
- 31 temples 32 at one time
- 33 whose (head) is shaved
- 34 he assisted 35 do not destroy
- 36 the corners of your beards
- 37 anyone that is (included) within

החלי אלא נשים - הפלד קמנהג המדינה. איש שעדה צדי אשה
ואשה שעדה צדי איש - לוקין. המלקט שצרות קננות מתוך
השחורות מראשו או מזקנו - משילקט שערה אחת, לוקה י.
מפני שעדה צדי אשה. וכן אם צבע שצרו שחור - משילקט שערה
לכנה אחת, לוקה י. טמטום ואנדרוגיניוס אינו עושה י"א קאשה
ולא מנלח ראשו כאיש י"י; ואם צפה כן - אינו לוקה.

יא. כתבת קצקע האמורה בתורה, הוא: שישרט⁶ על⁶ בשרו
וימלא⁷ מקום⁷ השריטה בחל⁸, או⁹ ליה, או שאר¹⁰ צבעונים י
הרושמים - וזה היה מנהג עובדי-כוכבים שרושמים¹² צצקם
לעבודת-כוכבים, קלומר: שהוא עבד מכור לה ומרשם¹³ לעבודתה.
ומצת שירשם באחד מדברים הרושמים אחר שישלט באיזה מקום
מן-הגוף, בין איש בין אשה - לוקה. כתבי ולא רשם בצבע, או
שרשם בצבע ולא כתב בשריטה - פטור, עד שיקתב ויקצקע,
שנאמר: וכתבת קצקע' (ויקרא יט, כח). כמה דברים אמורים י?
בכותבי, אצל זה שקתבו בבשרו וקצקעו¹⁶ בו - אינו תיב, אלא
אם-כן סלע¹⁷ כדי שיעשה מצשה, אצל אם לא צפה קדום -
אינו לוקה.

יב. השורט שריטה אחת על-המת י"א - לוקה, שנאמר: ושרט קנפש
לא תתנו בבשרכם (שם) אחד כהן ואחד ישראל י. שרט
שריטה אחת על-תמשה מתים או תמש שריטות על-מת אחד -
לוקה תמש י, והוא: שהתרו בו על-כף-אחת ואחת י.

יג. גדידה ושריטה - אחת יי היא; וקשם שהיו עובדי-כוכבים
שורטים בבשרם על-מתייהם מפני¹⁸ הצער, כה היו חובלים יי
בצצקם²⁰ לעבודת-כוכבים, שנאמר: ויתגדלו קמשפטים (מלכים-א
יח, כח). גם זה אקרה תורה, שנאמר: לא תתגדו (דברים יד, א);
אלא שעל מת, בין שרט גידו בין שרט בכלי, לוקה; לעבודת-
כוכבים, בכלי - תיב מלקות, גידו - פטור י.

יד. ובקלל אזהרה י"ז - שלא יהיו שניי²¹ כמי-דינין בעיר אחת
זה נוהג קמנהג זה וזה נוהג קמנהג אחר, שדבר זה גורם
למחלוקות גדולות, שנאמר: לא תתגדו (שם) - לא תעשו
אזהרות, אזהרות י.

- 1 everything (follows)
- 2 (the) custom of the place
- 3 white
- 4 wrap (head in a veil)/dress like
- 5 engraving a tattoo
- 6 cutting into one's skin
- 7 filling the place of the cut
- 8 (with a) coloring agent
- 9 or ink 10 other dyes
- 11 that leave an imprint
- 12 that mark themselves up
- 13 marked (up) for her service
- 14 from the time
- 15 that they wrote on his flesh
- 16 they tattooed him
- 17 he assisted (the tattooer)
- 18 gouging
- 19 because of the grief
- 20 mutilate themselves
- 21 according to their custom
- 22 included within this Lav
- 23 significant schisms
- 24 don't let yourselves become
- 25 numerous groupings

טו. הקורט¹ קרחה על-המת - לוקה, שנאמר: ולא תשימו קרחה
בין צניקים למת (שם). אחד ישראל ואחד כהן שקרח על-
המת - אינו לוקה אלא אחת י. הקורט ארבע או תמש קרחות על-
מת אחד - לוקה כמגין הקרחות, והוא: שהתרו בו על-כף-קרחה
וקרחה. אחד הקורט גידו, או⁴ בסם, או הטביל⁵ אצבעותיו בסם
והניחן בתמשה מקומות בראשו בבת-אחת, הואיל וקרח תמש
קרחות - אף-על-פי שהיא התרצה אחת - לוקה תמש, שהרי כהן
באות קאחת י. ותיב על-כף-הראש⁷ בבין העינים, שנאמר: לא
יקרחו קרחה בראשם (ויקרא כא, ה). וכמה שעיר הקרחה? - כדי
שיראה מראשו כגלים¹⁰ פנוי¹² בלי שער.

טז. הקורט ראשו, או השורט בבשרו על-גיתו¹³ שגפול ועל-ספינתו¹⁴
שנטבעה¹⁵ כים - פטור; ואינו לוקה אלא על-המת י בקד,
או השורט לעבודת-כוכבים י. הקורט קרחה בראשו של חברו,
והשורט שריטה בבשר חברו, והכותב כתבת-קצקע בבשרו של
חברו והיה חברו מפיצ: בזמן ששניהם מזידין - שניהם לוקין י;
אחד שנגג ואחד מזיד, המזיד משניהם - לוקה, והשנגג - פטור.

- 1 one that makes a bald spot
- 2 don't put
- 3 according to the number of
- 4 or with a chemical means
- 5 one dipped his fingers
- 6 and placed them
- 7 at the same time
- 8 is the (minimum) size
- 9 in order that will be seen
- 10 on his head
- 11 about a penny-sized spot
- 12 free of any hair
- 13 because his house collapsed
- 14 because his ship
- 15 sank in the sea